

ILŪKSTES NOVADA vēstis

ILŪKSTES NOVADA INFORMATĪVAIS IZDEVUMS

Ilūkste 🌳 Bebrene Pilskalne 🌳 Šēdere 🌳

Nr. 3

2007. gada maijs

Cena Ls 0,10

ARĪ RAUDĀ IR SKOLA ...

Ilūkstes novads pamatoti var lepoties ar daudzajām mācību iestādēm. Un lai gan Raudas speciālā internātpamatskola bērniem bāreņiem nav vis novada, bet gan valsts mēroga iestāde, arī tā atrodas Ilūkstes novadā un lielumielais vairums skolotāju ir mūsu novadnieki. Cik daudz mēs zinām par šo skolu, par tiem, kas tur mācās un dzīvo, un tiem, kas tur strādā? Vislabāk, protams, aizbraukt un paskatīties pašiem, jo skola ir ļoti atvērta un draudzīga ciemiņiem jebkurā laikā. Kā saka, labāk vienreiz redzēt, nekā simtreiz dzirdēt. Pie tam, tas, kurš uz skolu būs aizbraucis vienreiz, visticamāk gribēs tur atgriezties atkal. Kāpēc? To grūti izstāstīt, tas ir jāizjūt pašam. Bez mīlestības nevar labi padarīt nevienu darbu, bet šādā skolā bez tās vispār nav ko iesākt, un, lūk, varbūt tieši tā arī ir atslēga Raudas pievilcībai – mīlestība, labvēlība, sirsnība, laipnība, kūsājošs dzīvesprieks šeit burtiski piepilda gan fizisko, gan garīgo telpu. Jā, arī ciešanas, jo šeit nonākušo bērnu likteņi nav no tiem vieglākajiem. Un neviens darbs nav bez garozas. Bet nu – par visu pēc kārtas.

Par skolu

Ne vienmēr Raudas skola ir pildījusi tādu misiju, kāda tai ir pašlaik. Tā tika dibināta 1936. gada 1. septembrī kā Raudas valsts pamatskola, kad valsts pārņēma un apvienoja divas Raudas pagasta skolas vienā. Tikai 1958. gadā tika izveidotas palīgklases bērniem ar garīgās attīstības traucējumiem un 1964. gadā tā ieguva palīgskolas statusu. Bet no 1989. līdz pat 2005. gadam tā nesa Raudas speciālās internātskolas bērniem bāreņiem nosaukumu.

Daudzus gadus skolas darbu vadīja Jurijs Ignatjevs, bet pēc tam Henrihs Slavinskis, bet nu jau kādu laiku direktors ir Imants Melderis. Viņa vietniece mācību darbā ir Vīta Tolmante, bet audzināšanas darbā – skolotājs Imants Kalvāns.

Šobrīd skolā strādā ap 40 pedagogu – daļa dzīvo turpat Raudā, daudzi ir no Ilūkstes, bet daži brauc no Dvietes, Eglaines, Daugavpils un pat no Krāslavas. Viņu aprūpē ir 91 skolēns no visas republikas, tai skaitā 10 no mūsu novada. Skolā ir 13 klases, un mācības notiek pēc speciālās pamatizglītības programmas no 1. līdz 9. klasei.

(turpinājums 3. lpp.)

Raudas speciālā internātskola bērniem bāreņiem.

Pirmajā rindā no kreisās: Alvīne Baltrukeviča, Līga Lapa, direktors Imants Melderis, Gaļina Vitkovska, Tatjana Jaceņuka.
Otrajā rindā no kreisās: Marija Slavinska, Anita Zaharčenko, Ludmila Urbanoviča, Rīta Butkeviča, Česlavs Gabrāns, Vīta Tolmante, Jānis Plinta, Jānis Vitkovskis.

Domes informācija

NOVADA DOMĒ

Ko nolēma deputāti kārtējā domes sēdē

- Izdarīja nepieciešamos grozījumus domes budžetā un valsts budžeta dotāciju pieprasījumā novada infrastruktūras attīstībai.
- Piešķīra finansējumu Ls 700 apmērā Ilūkstes pareizticīgo draudzei, Ls 1912 apmērā – futbola klubam "Ilūkste" komandu sagatavošanai un dalībai Latvijas čempionāta I līgā. Latvijas vieglatlētikas savienībai piešķīra Ls 70 Latvijas izlases kandidāta vieglatlētikā atbalstam no Ilūkstes novada.
- Izslēdza no pašvaldības bilances 2006. gadā privatizētos 20 dzīvokļus un zemes gabalus.
- Noteica jaunus Šēderes pagasta feldšeru punkta maksas pakalpojumus:
 - cukura līmeņa pārbaude – Ls 0,50;
 - holesterīna līmeņa pārbaude asinīs – Ls 0,75;
 - vizīte pie feldšera – Ls 0,50;
 - atkārtota vizīte pie feldšera – Ls 0,20;
 - feldšera vizīte mājās – Ls 2,00;
 - īsa rakstiska izziņa, izraksts vai slēdziens – Ls 0,20;
 - pārsiešana – Ls 0,40;
 - feldšeru punktā veiktā injekcija ādā, zemādas, muskuļi – Ls 0,30;
 - mājas apstākļos veiktā injekcija ādā, zemādas, muskuļi – Ls 0,50;
 - feldšeru punktā veiktā injekcija vēnā – Ls 0,40;
 - mājas apstākļos veiktā injekcija vēnā – Ls 0,60;
 - intravenozā infūzija – Ls 0,80;
 - mazas brūces primārā apstrāde – Ls 0,50;
 - asinsspiediena mērīšana – Ls 0,10;
 - fizioterapija (elektroforēze, DDS, UVČ terapija, ultraskaņas terapija, kvarcs, LUČ) – Ls 0,50;
 - parafīna – ozokerīta terapija – Ls 0,50;
 - ausu skalošana (sēra korķa izņemšana) – Ls 0,70;
 - ērcu noņemšana – Ls 0,70.
- Nolēma nodot SIA "Ornamentam" nomā uz trīs gadiem ūdens sildāmo katlu, nosakot nomas maksu Ls 50 mēnesī.
- Nodeva SIA "Ilūkstes veselības centra" apsaimniekošanā garāžu Raiņa ielā 35a.
 - Atteicās no pirkuma tiesībām uz nekustamo īpašumu "Sasaļi" un "Ozolnieki" Pilskalnes pagastā, "Centības 1" Bērenes pagastā, "Zaķīši" un "Lapsas 3" Šēderes pagastā.
 - Noteica uztura pabalstu bērnam, kas tiks ievietots audžuģimenē 50% no attiecīgā gada 1.janvārī spēkā esošās minimālās algas valstī.
 - Apstiprināja SIA "Veselības centra Ilūkste" statūtus jaunā redakcijā un atkārtoti par centra direktori ievēlēja Anitu Ločmeli.
 - Nolēma atļaut iznomāt fiziskām personām zvejas tiesības Skuķu un Dvietes ezerā Pilskalnes pagastā.
 - Atļāva SIA "Svels" autoveikalam tirdzniecību Ilūkstes novada teritorijā.
 - Atļāva izmainīt meliorācijas grāvja ieteku nekustamajā īpašumā "Rubeņi" Pilskalnes pagastā un rekonstruēt māju Strēlnieku ielā 16 Ilūkstē.
 - Nolēma atsavināt pašvaldības nekustamo īpašumu – ēku Upes ielā 3 Ilūkstē, pārdodot izolē. Izsoles organizēšanai un īpašuma novērtēšanai izveidoja komisiju, kurai uzdeva veikt īpašuma novērtēšanu un izstrādāt izsoles noteikumus.
 - Noteica zemes nomas maksu Ilūkstes pilsētā.
 - **apbūvētiem zemes gabaliem:**
 - individuālo dzīvojamo māju, saimniecības ēku un garāžu

- apbūve **3% gadā no kadastrālās vērtības un PVN 18%**;
 - komercdarbības objektu un rūpnieciskās ražošanas uzņēmumu apbūve – **5% gadā no kadastrālās vērtības un PVN 18%**;
 - **zemei, kuras galvenā saimnieciskā darbība ir lauksaimniecība:**
 - pļavas Pristainē un Ilūkstes upes labajā krastā – **1,5% gadā no kadastrālās vērtības un PVN 18%**;
 - pļavas Ilūkstes upes kreisajā krastā – **3% gadā no kadastrālās vērtības un PVN 18%**;
 - mazzārziņi – **Ls 0,01 par 1 m² un PVN 18%**;
 - sakņu dārzi un ganības – **Ls 0,002 par 1 m² un PVN 18%**.
 - Nolēma organizēt konkursu "Labākais 2007.gada pasākums kultūrā" un "Gada pašdarbības kolektīvs 2007." Ar konkursa nolikumiem var iepazīties novada bibliotēkās un pašvaldības mājas lapā www.ilukste.lv
 - Apstiprināja datoru lietošanas noteikumus novada bibliotēkās.

"Par kūlas dedzināšanu"

Klāt ir pavasaris. Ņemot vērā iepriekšējo un šī gada pieredzi, tas ir laiks, kad viena no aktuālākajām problēmām ir pērnā gada zāles dedzināšana. Šopavasār Ilūkstes novadā reģistrēti 9 kūlas dedzināšanas gadījumi.

Neskatoties uz to, ka gadu no gada presē, radio, televīzijā tiek runāts par kūlas dedzināšanas negatīvo ietekmi uz cilvēkiem un dabu, šo gadījumu skaits ar katru gadu pieaug. Arī šis gads nebūt nav izņēmums, taču gribētos aicināt vēlreiz padomāt, vai vērts dedzināt sauso zāli, jo kūlas ugunsgrēki nereti pāriet pamežā un mežā, kur to dzēšana ir ļoti apgrūtināta. Dedzināšanas laikā sadeg ne tikai kukaiņi, vārdes un cita dzīvā radība, kas pavasarī kļūst aktīvi, bet cieš arī cilvēki, viņu saimniecības ēkas, mājas un mežs. Ja uguns iekļūst sausajās niedrēs, mirt nākas daudziem putniem, kuriem niedrājs ir ligzdošanas vieta. Visapkārt esošie gruzdošās zāles izraisītie kodīgi dūmi spēcīgi piesārņo gaisu. Vislielākais ļaunums tiek nodarīts, dedzinot kūlu lielās platībās, jo uguns kļūst nekontrolējama. Šajā trakojošās uguns lokā iekļuvušajiem dzīvniekiem nav izredzes izglābties un izdzīvot.

Kūlas dedzināšanas sekas:

- Veicina augšņu paskābināšanos, jo trūdvielām nabadzīgās augsnēs būtiski palielinās minerālmēslojuma, īpaši sārmaino vielu izskalošanās ar ūdeņiem. Arī pelni, kas radušies, sadegot organiskai vielai, no augsnes izskalojas ātrāk. Tādēļ augiem pieejamo barības vielu daudzums no atlikušajiem pelniem kopsummā ir mazāks, salīdzinot ar organisko vielu humusu, kas, pakāpeniski sadaloties, augus baro vairākas veģetācijas sezonas ne tikai ar makro un mikroelementiem, bet arī ar oglekļa dioksīdu.
- Skābās augsnēs virknei kultūraugu veidojas nelabvēlīgi augšanas apstākļi. Atbrīvojas un lielākā koncentrācijā kļūst aktīvas daudzas potenciāli kaitīgas vielas, kas iepriekš bija neaktīvā oksīdu formā. Piemēram, smagie metāli, bet mālainās augsnēs arī alumīnijs. Cilvēkiem kaitīgas vielas palielinātā daudzumā iekļaujas kultūraugu barības ķēdē, pasliktinās ražas kvalitāte. Iedzīvotāji, kas patērē šādu pārtiku, ir pakļauti lielākam riskam, kas saistās ar kaitīgu vielu iedarbību uz organismu. Piemēram, palielināts alumīnija jonu daudzums pārtikā vai dzeramā ūdenī veicina saslimstību ar Alcheimera slimību.
- Atgādinām, ka par labas saimniekošanas praksi nosacījumu neievērošanu, tai skaitā par kūlas dedzināšanu, zemes īpašniekiem tiek samazināti Eiropas Savienības atbalsta

maksājumi. Katrs zemes īpašnieks vai lietotājs ir atbildīgs par savu īpašumā notiekošo, arī tad, ja normatīvo aktu pārkāpumu viņa īpašumā ir izdarījis kāds cits. Tāpēc īpašniekiem pašiem vajadzētu pievērst lielāku uzmanību sava īpašuma uzraudzībai, lai citu personu dēļ nerastos kaitējums jums un jūsu īpašumam. Saskaņā ar Ilūkstes novada domes saistošajiem noteikumiem Nr.9 "Sabiedriskās kārtības noteikumi Ilūkstes novadā" 2. daļas 44.punktu par sausās kūlas dedzināšanu pašvaldības teritorijā – **naudas sods līdz 250 Ls.**

Arī Raudā ir skola

(Turpinājums no 1. lpp.)

Stāsta Vīta Tolmante: "Programma šādās skolās ir atvieglota, zināšanu apjoms nav tik liels, tomēr mēs mācāmies to pašu, ko parastā skolā. Un lielāku uzmanību pievēršam praktiskajiem darbiem. Būtībā tas arī ir mūsu skolotāju pamatuzdevums – ievirzīt šos bērnus praktiski. No eksāmeniem gan viņi automātiski tiek atbrīvoti." Direktors vēl piebilst: "Pat, ja kādi no mūsu audzēkņiem pēc skolas nonāks pensionātā, viņiem nebūs vajadzīga aukle. Sākotnēji daudziem C līmeņa bērniem nebija pat nepieciešamas iemaņas sevi apkalpot, bet te viņi tās ir apguvuši. Pilnīgi patstāvīgai dzīvei gan mēs nevaram viņus sagatavot."

Skolā strādā 2 ārsti uz pusslodzi – pediatrs un psihiatrs. Viena medmāsa skolā pieejama visu laiku, bet uz tādu bērnu skaitu ļoti būtu nepieciešama vēl viena. Skolēni tiek vesti pie zobārsta uz Ilūksti, savukārt pie viņiem atbrauc frizieris.

Par padarīto un iecerēto

Savu sakāmo direktors Imants Melderis iesāk ar to, ka Raudā ir vislabākie skolotāji un vislabākie bērni. (To vēlāk uzsver arī paši skolotāji, runājot par saviem kolēģiem un audzināmajiem.) Jautāts par to, kā viņš vērtē šos gandrīz divus direktora amatā pavadītos gadus, I.Melderis atjoko: "Ir 2 pozitīvi momenti – esmu dzīvis un nesmu aizmucis." Bet grūtākais esot saimnieciskās lietas. Pagājušajā gadā tā arī neesot izdevies realizēt jauno apkures projektu. Lielī līdzekļi – 13,5 tūkstoši latu – nepieciešami, lai sakārtotu ugunsdrošības sistēmu: "Patiesībā sēžam kā uz pulvera mucas – skolu būvējot, starp sienām siltināšanas nolūkā iestrādāta kūdra."

12.aprīlī Raudā paredzēts Daugavpils rajona vizuālās mākslas skolotāju seminārs. Savukārt 3.maijā iecerēts īstenot pērnajā gadā radušos ideju par teātra festivālu speciālajām skolām. Dalībnieki jau pieteikušies no Maltas, Aleksandrovas, Baltinavas un Antūziem. "Lai arī aicināti arī Ilūkstes novada ļaudis! Un novada kultūras darbiniekus lūgšim palīgā, lai veidotu žūriju," tā par savu ieceri stāsta direktors. Šogad skolā iekārtota datorklase un tā ir pieejama visiem interesentiem. Pieslēgts internets. "Ir, protams, kas grib tikai spēlītes paspēlēt, bet lielie iet tieši interneta dēļ. Draugos "sēž", sarakstās, bildes salādējuši – viss notiek," smeļ direktors. "Varbūt kāds uz to greizi skatās, bet tas ir vajadzīgs. Tā ir dzīve."

Par skolotājiem un skolēniem

Jā, šeit tiešām strādā vienreizēji skolotāji. Gan direktors, gan viņi paši nebeidz vien viens otru slavīnāt un lielīt.

Internātskolu metodiskās komisijas vadītāja skolotāja Līga Lapa jaunajā datorklasē nesen esot novadījusi brīnišķīgu ģeogrāfijas stundu. Viņa ir arī vizuālās mākslas skolotāja. Izstādes skolā tiek organizētas visu laiku. Katra grupa darina kaut ko savu. Raudā noder pat diegu gali, auduma atgriezumi, jo no tiem tiek šūtas vai austas neparastas glezniņas. Un parasta pudele pārvēršas līdz nepazīšanai, kad to apglezno!

Skolotājas Marijas Kalvānes vadībā tapuši skaisti dīvēna

Labāk būtu iztikt bez aizrādījumiem, protokoliem un sodiem, izprast un saudzēt dabas vērtības. Par nenoplautām plāvām un nenovāktiem laukiem vajadzētu domāt, vēlākais, agrā rudenī, kad vēl ir iespējams sakopt plāvas, tīrumus un ceļmalas, un nevis tagad, kad ir nokūsis sniegs un acīm paveras neglīts skats. Pamatots ir iebildums par to, ka šādiem darbiem pietrūkst naudas, taču kūlas dedzināšana un tās radītais nosacītais efekts neatsver iespējamus riskus un kaitējumu dabai.

spilveni, par kuriem tika saņemtas atsauksmes no visas apkārtnes. Savu mūžu pedagoga darbam šajā skolā veltījuši Juris un Marija Ignatjevi, Anna un Pēteris Bitenieki, Marija Rītiņa, Monika Šalajeva, Ludviga un Jāzeps Upenieki, Velta un Donats Beinaroviči, Helēna un Jānis Vanaģeļi, Antoņina un Jāzeps Karaševski, Zenons Baltrukevičs. Anna Plinta par medmāsu skolā nostrādāja 37 gadus.

38 gadus skolā nostrādājis Imants Kalvāns, gandrīz tikpat arī skolotāja Alvīne Baltukeviča, kurai šī visu mūžu bijusi vienīgā darba vieta. Tāda tā ir arī skolas bibliotekārei Ludmilai – jau 27.gadu, pie tam, te strādājis arī viņas tēvs.

Skolotāja Anita Smorodova vada skolas teātri, bet skolotājas Anitas Zaharčenko vadībā top skolas avīze "Raudīņa", kam februārī apritējuši jau 6 gadi: "Tādā veidā cenšamies dot iespēju bērniem izteikties. Avīzē viņi apraksta savas izjūtas pēc pasākumiem, raksta par mājās pavadītajām brīvdienām vai par kādām noteiktām tēmām. Protams, bērnu rakstītais ir jāapstrādā, tomēr galvenā doma paliek. Pēc tam katrs avīzē priecīgs meklē savu rakstu." Avīzīte iznāk katru mēnesi, tajā ir arī apsveikumi skolotājiem un skolēniem jubilejās, pasākumu kalendārs, dažādi uzdevumi vaļsbrīžiem.

Iepretim galvenajai skolas ēkai atrodas darbnīcas (šūšanas, metālapstrādes u.c.), kur viena telpa atvēlēta arī dzīvesmācības nodarbībām. "Mācu to, ko citi bērni apgūst mājās," skaidro skolotāja Taņa Jaciņuka. "Mācāmies uzklāt svētku galdu, iesaiņot dāvanas, lietot kosmētiku, runājam par dzimumjautājumiem, attiecībām, ejam uz veikalu, lai mācītos iepirkties utt."

Ar bērniem regulāri un ar labiem panākumiem strādā logopēde Helēna Vanaģele. Skolai jau otro gadu ir savs psihologs. Katram bērnam jāpielāgojas, jāstrādā individuāli. Psihologs, ņemot vērā bērna temperamentu un intereses, pēta, kāda profesija skolēnam būtu vispiemērotākā, un tajā tad arī mācību laikā mēģina ievirzīt.

Rauda ir īpaša ar to, ka skolā strādā 11 skolotāji vīrieši! Citas skolas par to varētu vien sapņot. Un, kā steidz piebilst skolotāja L.Lapa, viņiem visiem esot zelta rokas: "Skolotājs Vītālijs Šaršuns, piemēram, no siena prot tādas zaķus uztaisīt! Ne sliktākus par "Lido" mākslas darbiem!" Skolotājs Česlavs Gabrāns – lielisks pinējs. Un prot arī bērniem iemācīt: "Pit var gan lieli, gan mazi. Arī materiālu kopā gan vācam, gan apstrādājam." Dažiem pīšana tā padodas, ka viena ģimene vasarā ar to pat naudiņu nopelnot. Skolotāja vadībā bērni apgūst arī kokgrebšanas iemaņas.

Skolotājam Jānim Vitkovskim ir visvecāko – divdesmitgadnieku – klase un visi ir bāreņi (pavisam skolā tādu ir 51), tāpēc viņam dažkārt nākas pildīt gan tēva, gan mātes lomu. Interesanti, ka viņš šai pašā ēkā ir gan piedzimis, gan uzaudzis, gan mācījies, un arī viņa māte šeit strādājusi – 50 gadus!

Mūzikas stundas notiek pie skolotāja Edvīna Megņa. Viņš stāsta, ka ir bijušas tik "dziedošanas klases", ka dziedājuši pat vēl vakarā, jau gultās guļot.

Skolotāji Raudā ir ļoti radoši, paši gatavo uzskates līdzekļus, darba lapas, ik gadu tiek organizēts tā saucamais "ideju galdiņš".

“Man vislabāk patīk mājturība!” paziņo C–6 klases skolnieks Vladis, kad pēc sarunas ar skolotājiem, ielūkojamies klasēs. “Iemācījos traukus mazgāt, maizi griezt.” Savukārt viņa klasesbiedrenei Marijai vismīļākais mācību priekšmets esot matemātika. Abiem patīk mācīties, patīk skolotāji, tomēr ar nepacietību tiek gaidīta vasara. “Gribu atpūsties, patrakot!” atzīstas Vladis. Bet Marija rāda dāvaniņu, ko pagatavojusi skolotājai Taņai.

Par pasākumiem un panākumiem

Viens no lielākajiem un svarīgākajiem skolas pasākumiem ir Atvērto durvju diena, kas parasti tiek rīkota mācību gada noslēgumā. Aicināti ir vecāki, parasto skolu pārstāvji un jebkurš cits interesents. Notiek iepazīšanās ar skolas darbu, bērni sniedz atskaites koncertu, rāda, ko pagatavojuši, demonstrē tērpus. “Daudzi nemaz nezina, kas mēs esam,” stāsta direktors, “tāpēc mēģinām parādīt, ka esam vajadzīgi un svarīgi. Bērnam ar speciālām vajadzībām te ir labāk. Masu skolas nevar piedāvāt to, ko piedāvājam mēs. Te katrs tiek novērtēts pozitīvi, ne par vienu nesmejas, arī ja nesanāk. Bieži esam kā glābēji, kad bērnam vairs nav citas iespējas normāli dzīvot.” Dažiem vecākiem bijusi negatīva attieksme pret speciālajām skolām, bet pēc Atvērto durvju apmeklējuma tā mainījies, un tagad viņi ir pateicīgi un priecīgi, ka viņu atvases mācās tieši šeit.

Ne mazāk svarīgs pasākums, protams, ir izlaidums, kas, kā visās skolās, notiek jūnijā.

Raudā tiek svinēti visi latviešu tradicionālie svētki, notiek modes skates, dažādas sporta sacensības, konkursi. Lielu atsaucību ieguvusi Valentīna diena. Var piedalīties “Talantu fabrikā”, “Mēmajā šovā”. Notiek Tēvzemes nedēļa, projektu nedēļa, priekšmetu nedēļa, sporta nedēļa. Tiek atzīmēta Zinību diena un Skolotāju diena.

Direktora viedoklis ir tāds, ka “pēc iespējas vairāk jābrauc un jāredz, jāpiedalās, santīmus šai ziņā neskaitot”. Skolai ir savs busiņš, un, cik vien iespējams, skolēni brauc gan uz valsts mēroga, gan uz rajona pasākumiem, kas tiek rīkoti ne vien speciālajām, bet arī parastām skolām, piedalās sporta svētkos Ilūkstē, brauc skafīties futbola spēles, skijoringa sacensības.

Imants Kalvāns ir arī vizuālās mākslas skolotājs, un viņa skolēni ar saviem darbiem guvuši labus panākumus gan rajonā, gan valstī un pat aiz Latvijas robežām. Jau tradicionāls kļuvis brauciens uz Valmieras rajona Dikļiem, kur notiek vizuālās mākslas olimpiāde speciālajām skolām: “Mēs katru gadu gūstam labus rezultātus. Pie tam, tur vajag drošus bērnus, jo skolotājs nedrīkst būt klāt,” stāsta skolotāja Līga.

Skolotājas Taņas Mašņukas vadībā bērni ar saviem floristikas darbiem ieguvuši 3.vietu starp visām Daugavpils rajona skolām. 3.vietu janvāra beigās Daugavpils rajona skatuves runas konkursā ieguva 5.klases skolniece Žanna. Par to pateicība arī viņas skolotājai A.Smorodovai. Labus panākumus starp citām Latvijas speciālajām skolām Rīgā guvis skolotāja ilūkstieša E.Megna vadītais bērnu ansamblis “Raudiņa”. Veiksmīgi piedalījušies arī konkursā “Do-re-mi” Daugavpilī.

Taču skolotāji priecējas par katru panākumu, arī ja kāds skolēns ir iemācījies uzrakstīt kaut savu vārdu, un tas ir daudz! “Kādreiz, uzskatīja, ka, piemēram, bērni ar Dauna sindromu nav apmācāmi, taču tā nav. Mums ir mājturības nodarbības, kurās viņi iemācās gan sviesta maizei pagatavot, gan kartupeļus nomizot,” stāsta V.Tolmante. Viens no mīļākajiem esot kulinārijas pulciņš: “Paši cep kūkas, cepumus – gan sev, gan ciemiņiem.”

Par grūtībām

Ne jau viss ir tik jauki un skaisti, kā varbūt no malas izskatās. Un ne jau daudzi skolotāji Raudā pavadījuši visu savu

darba mūžu. Ir arī tādi, kas nespēj izturēt psiholoģisko spriedzi, un drīz vien aiziet. Kā pastāsta skolotāja A.Zaharčenko, ar smagi slimajiem bērniem ir pat vieglāk strādāt nekā ar tiem, kuri ir salīdzinoši veselāki. Un jo vecāks skolēns, jo lielākas uzvedības problēmas. Daži skolotāji vispār atstāj pedagoga darbu un izlemj veidot citu karjeru. Nebūt ne maznozīmīga problēma ir arī skolas atrašanās vieta un sarežģītā nokļūšana līdz tai, jo sabiedriskais transports uz šejieni nebrauc.

Jautāta par savu darba gaitu sākumu, skolotāja Alvīne Baltrukeviča atceras: “Pirmais gads bija ļoti smags. Pārdzīvoju par bērniem, bieži raudāju. Visas bērnu neveiksmes ļoti ņēmu pie sirds. Pie tam, strādāt atnācu vēl bez izglītības. Tikai pateicoties kolēģiem, viņu labajiem padomiem, kaut kā tiku pāri. Viņi bija un ir drošs atbalsts visās situācijās.” Skolēni bieži nespēj sevi kontrolēt, daudzus ietekmē pat mēness fāzes, tāpēc arī tas skolotājiem jāprognozē.

Tomēr sāpīgākais, ka vairums bērnu jau kopš mazotnes izjutuši mīlestības trūkumu. “Tas ir visgrūtākais – tikt pāri bērnu problēmām,” atzīst skolotāja Marija Slavinska. “Jaunākie bērniņi savu audzinātāju nereti mēdz saukt par mammu, un tas ir psiholoģiski smagi. Citi tam tā arī nespēj tikt pāri. Katram bērnam ir kāds mīļākais skolotājs, kam gribas visu izstāstīt, samīļot, novēlēt “arlabunakti” un iedot buču gulēt ejot.”

Skolā ir daudz bāreņu, ir tādi, kas dzīvojuši šausmīgos apstākļos, tomēr ir arī bērni, kas nākuši no labām ģimenēm, kuras par viņiem ļoti rūpējušās. Un ir gadījies, ka bērns pēc vairākiem gadiem atradis savus īstos vecākus.

Kā jau visi bērni, arī Raudas skolēni ar nepacietību gaida brīvlaiku. Un vasaru. Diemžēl gandrīz 40 skolēniem vasara jāpavada skolā. Direktors uzskata, ka tas būtu katras pašvaldības uzdevums – parūpēties par saviem bāreņiem, lai vismaz brīvlaiku viņiem nenāktos pavadīt skolā. “Skola galu galā ir mācību iestāde nevis dzīvesvieta. Ir svarīgi kaut uz laiku mainīt vidi, lai dzīve nekļūtu nomācoša. Rīdzinieki, piemēram, brauc uz saviem bērnu namiem. Smagāk ir ar pagastiem, jo viņiem nav rociņas un bāzes, kur šos bērnus izmitināt.” Lai palicējiem nebūtu tik skumji un garlaicīgi, viņiem tiek organizētas dažādas ekskursijas, izbraukumi (uz akvaparku, zoodārzu, jūru u.c.), tomēr tas nevar aizstāt mājas, ģimeni.

Agrāk pie skolas bija saimniecība: govīs, cūkas, zirgs, plašs dārzs. Tagad noteikumi to aizliedz. Direktors ne bez rūgtuma nosaka: “Noteikumi ir tādi, kas neveicina darbuzturību, taču tā ir ļoti svarīga! Protams, nav jau runa, ka kādam saulē no rīta līdz vakaram jākaplē, bet apkopt sīpolu, lai pats to pēc tam apēstu – to būtiski iemācīties katram. Un mēs cenšamies darīt visu, kas nav aizliegts. Mūsējie taču nekur citur to neiemācīsies.” Tāpēc neliels sākņu un puķu dārziņš pie skolas tomēr ir. Bērni tajā var strādāt tik, cik paši grib un spēj. Viņu aprūpē ir arī apstādījumi skolas apkārtnē.

Par nākotni

Kad bērnam tomēr pienācis laiks no Raudas atvadīties, rūpes par viņu atkal uzņemas to pašvaldību sociālie darbinieki, no kurienes viņš ir nācis. Liela daļa absolventu turpina mācīties – to, kas katram pa spēkam. Visbiežāk tā ir pavāra palīga, celtniecības palīga, šuvēja, galdnieka u.tml. specialitāte. Viens puisis iecelts pat par brigadieru kādā galdniecības firmā Rīgā. Ir audzēkņi, kas beiguši tehnikumu – pateicoties tam, ka Raudā tik daudz strādājuši tieši praktiski. Protams, jāsaņem paldies arī pretimnākošajiem pasniedzējiem arodklasēs, arodskolās un tehnikumos.

Bet ir arī tādi, kas neko nevēlas sasniegt, kas klaiņo un nodzeras.

Direktors ir gandarīts, ka bijušie audzēkņi bieži atbrauc vienkārši ciemos – kā uz mājām, īpaši brīvlaikā. Un neviens netiek dzīts projām. “Brauc arī tie, kas savulaik ātrāk gribēja

tikt projām, kam te viss likās slikti,” ar smaidu stāsta V. Tolmante. “Tagad viņi ir laimīgi, ka var paciemoties, novērtēt visu, kas bijis labs, pateicas par praktiskajām iemaņām.” Absolventi skolotājiem arī cītīgi raksta vēstules.

Par draugiem un labvēļiem

Ik pa laikam gan bērnu, gan skolotāju stāstītajā ar sajūsmu ieskanas jaunā Medumu un Grendzes katoļu draudzes priestera Arņa Maziļevska vārds. Kā saka skolotāja Alvīne, ieliekot savu dvēseli bērnos, viņš ir atradis ceļu uz viņu sirdīm. To atzīst arī direktors: “Bērni burtiski līp pie viņa. Agrāk tikai pa svētdienām, bet nu jau gandrīz katru dienu viņš ir pie mums.” Un bērni negribot laist viņu mājās. Svētdienās bieži vien priesteris Arnis atbrauc kopā ar vēl kādiem ciemiņiem, tāpēc šīs dienas bērniem kļuvas īpaši mīļas.

Raudā ciemojušies arī bīskaps A. Justs, “Katoļu Baznīcas Vēstneša” redaktors priesteris Tolstovs, kurš kopā ar bērniem gan spēlējies, gan lūdzis Dievu. Ir bijusi sadarbība ar priesteri Bojarūnu.

Tāpat noteikti jāpateicas un jāpiemin Daugavpils rajona Sarkanā Krusta vadītāja Skaidrīte Davne, “Latvijas dzelzceļš”, “Konventa sēta”, “Grindex”, Latvijas Bērnu bāreņu fonds un citi labvēļi gan Latvijā, gan ārzemēs, kas snieguši skolai materiālu un finansiālu atbalstu. Tomēr, ja salīdzina ar Rīgas skolām, Raudai sponsoru esot maz. Taču vajadzību ir daudz, un viena no akūtākajām – kārtīgs klašu, guļamtelpu remonts.

Bibliotekāre Ludmila pateicīga Ilūkstes novada domei par atbalstu grāmatu iegādei. Pagājušajā gadā dome arī sponsorējusi braucienu uz pasākumu Rīgas viesnīcā “Hotel de Rome”.

Labā sadarbība izveidojusies ar Glaudānu ģimeni Dvietē. Brīvdienās vairākiem bērniem ir iespēja pie viņiem paciemoties, par ko bērni vienmēr ļoti priecājas. “Pēc tam viņi ir tik emociju pilni un ir tik daudz ko pastāstīt!” tā skolotāja Rīta Butkeviča. Varētu tikai vēlēties, lai šādu atbalsta ģimeņu būtu vairāk.

Visstākais ciemiņu laiks, protams, ir ap Ziemassvētkiem. Liels paldies Ilūkstes 1. vidusskolai, kuri rīkojuši akciju, lai savāktu rotaļlietas, apģērbu, grāmatas un dažādas citas lietas, ko pēc tam uzdāvinājuši Raudas bērniem.

Par ticību

Raudas skolā ir neliela, bet ļoti skaista un mājīga kapela, kur skolotājas Alvīnes vai Marijas vadībā notiek rīta un vakara lūgšanas. Bērni uz tām var nākt brīvprātīgi, bet regulāri piedalās ap 40 skolēnu. Daudzi atnāk tāpat – pabūt vienatnē ar Dievu. Pirms Lieldienām kapelā bija apskatāma bērnu veidotā izstāde “No kā es gribu atteikties Gavēņa laikā”. Ar ticības mācību bērns iepazīstina skolotāja Alvīne. Kopā apbraukātas baznīcas Baltinavā, Dvietē, Bebreņē, Ilūkstē, Daugavpilī, Rēzeknē, Aglonā u.c. 3 meitenes un skolotājas Alvīne un Marija nupat atgriezušās no svētceļojuma uz Medžugorji Bosnijā-Hercegovinā. Pašlaik 11 bērni tiek gatavoti pirmajai grēksūdzei un komūnijai. Skolotāja Marija atklāj, ka lielākā daļa krusttēvu un krustmāšu esot no pašu skolotāju vidus. “It īpaši bāreņiem dzīvī ir mirklī, kad neviens viņus nepieņem, bet baznīca nekad neatgrūdis, un tas dod drošību, tas ir kā atbalsta punkts. Šis – garīgais – virziens jau ir devis rezultātus. Viens absolvents šobrīd piekalpo kādā no Rīgas baznīcām, un viņam ir doma kļūt par priesteri.” Arī direktora vietniece Vita atceras: “Sākumā ar šo puisī gāja ļoti smagi, bet pamazām viņš pievērsās ticībai un skolu pabeidza jau pavisam cītāds. 9. klasē bija aktīvs skolēnu padomes vadītājs, strādāja skolas avīzes redkolēģijā.”

Svētdienās skolēni svin misi Grendzes baznīcā. Daži dzied korī, daži palīdz priesterim Arnim. Aizkustinoši ir pašu bērnu stāsti.

“Es ticu Dievam. Bērībā nezināju, kas ir Dievs. Pirmo reizi uz baznīcu mani uzaicināja vecmamma. Dievnamā sajutos ļoti droša, atvieglota. Bet priesteris Arnis ir vienreizējs – pirmo reizi tādu mācītāju redzu! Viņš stāsta anekdotes, spēlē ar mums bumbu,” sajūsmīnāta stāsta Evija. “Mēs viņam uzticamies,

Jautrā svētdiena.

18. februāris. Mēs vispirms aizgājām uz baznīcu. Noklausījāmies dievkalpojumu. Ar priesteri bija atbraukuši 10 ciemiņi, viņiem līdzī bija mazs zēns- Māris. Ciemiņiem līdzī bija arī ragavas.

Pēc baznīcas mēs gājām uz kalnu vizināties. Tur mēs appikojām ciemiņus un priesteri. Vēlāk mēs visus vizinājām ar ragavām. Pēc tam gājām uz skolu, kur zālē spēlējām stafetes: ar karoti pārnesām bumbiņas, lecām ar rotaļlietu kā vārdes, rādījām, kā brauc vilciens. Spēlējām arī futbolu- skola pret ciemiņiem. Mēs uzvarējām! Tad vakariņās mūs cienāja ar pankūkām. Dabūjām arī konfektes un cepumus.

Tiesi tajā svētdienā Leonorai bija dzimšanas diena un priesteris viņu apsveica.

Mēs pat atvadījies nepaguvām, kā ciemiņi jau aizbrauca.

Man ļoti patika šī svētdiena. Es gribētu vēl parotaļāties ar priesteri un jauniešiem. Mēs ar Jāni T. priesterim parādījām cietokšņa bāzes uz sporta laukuma.

Andrejs F

Jāņa Fedina zīm.

izstāstām savus grēkus.”

“Tiešām, labāka priestera nevar būt,” piekrit Iveta. “Svētdienās mēs ejam uz baznīcu, priesteris stāsta par Dievu. Ja nebūtu viņa, mēs būtu kā stūrī. Nebūtu arī tik daudz draugu.”

“Mēs protam lūgties arī paši,” turpina Evija, noslēpumaini piebilstot, ka viena vēlēšanās jau esot piepildījusies. “Kad tētis bija mājās, mani vecāki daudz strīdējās. Es lūdzu, lai Dievs palīdz, un nu jau ir daudz labāk! Ja Dieva nebūtu, nezinu, kāda būtu pasaule!”

Arī Iveta visvairāk no Dieva vēlas izlūgt ģimeni: “Ja nav laimīgas ģimenes, tad tā nav dzīve. Kad biju maziņa, man bija sliktas attiecības ar māsām. Tagad es lūdzu, un Dievs palīdz! Vienu vakaru runāju ar Dievu, un Viņš man atbildēja. Tad vienmēr sirdī paliek labāk.”

Mums netīkas no vārdiem klusēšanai pretī traukt,
mēs neizstiepjam rokas tukšumā pēc tā,
kas nav mums sasniedzams.

Mums pietiek tā, ko dodam un ko saņemam.

R.Tagore

Šie vārdi ierakstīti Raudas speciālās internātskolas bērniem bāreņiem informatīvajā bukletā. Viņiem tiešām ir ko dot mums katram. Un viņi ir bezgala pateicīgi par visu, ko saņem no mums un no Dieva. Lai viņiem veicas!

NR. 45.

Raudas speciālās internātpamatskolas bērniem bāreņiem izdevums

Sabine Pilace.

Skolas kapella.

Skolotājs Česlavs Gabrāns – lielisks klūgu pinējs.

Reportāžu no Raudas skolas veidoja **Antra Martinsone**

Aprīlis – talku mēnesis

29. martā Ilūkstes 1. vidusskolas skolēni piedalījās skolas apkārtnes sakopšanas talkā. Jaunāko klašu skolēni grāba pērnās lapas skolas ābeļdārzā. Savukārt skolas tehniskie darbinieki izzāģēja vecās ābeles un krūmus. Sakopt ābeļdārzu viņiem palīdzēja vidusskolas audzēkņi.

3. klašu skolēni grābj lapas.

Darbs ir padarīts! Prieks par savākto lapu kaudzi...

14. aprīlī novada domes darbinieki organizēja talku un piedalījās Kastaņu ielas skvēra teritorijas zālienu ierīkošanas darbos 02.04. un 14.04. Talcinieki līdzināja augsni, savāca akmeņus un iesēja zālienu. Ilūkstes novada domes priekšsēdētājs S.Rāzna ierosināja šo skvēru nosaukt – „Pilsētas dārzs”, jo jaunais izstrādātais skvēra apstādījumu projekts paredz veikt plašus kokaugu un ziedu stādījumus, kas pilnībā atbilstu šim nosaukumam.

Pilsētas pavasara sakopšanas darbos piedalījās mūsu pilsētas bezdarbnieki, kuri iesaisfīti algotajos pagaidu darbos. Sakoptas daudzas teritorijas, t.i., skvēri, pilsētas kapsētas, pašvaldības pārziņā esošie laukumi, vairāk reižu savākti atkritumi gar ceļmalām.

Lielākās grūtības pilsētā rada stihiski izveidotās atkritumu kaudzes pilsētā un tās nomalēs un mežmalās. Šobrīd novadā un tā tuvumā nav nevienas oficiāli darbojošās atkritumu savākšanas vietas. Atkritumus var savākt un transportēt uz izgāztuvēm tikai licencētas firmas, kuras prasa veikt atkritumu šķirošanu, kā arī to transportēšana izmaksā dārgi. Tā, piemēram, 12 tonnu atkritumu aizgādāšana uz izgāztuvi pašvaldībai izmaksā no Ls 210 līdz 280 atkarībā no atkritumu veida. Šādas atkritumu vietas pilsētā veidojas mūsu iedzīvotāju neapzinīgas un bezatbildīgas rīcības rezultātā, kas šobrīd apgrūtina pilsētas sakopšanas darbus un atkritumu aiztransportēšanu.

Gribu griezties pie novada iedzīvotājiem ar lūgumu – izveidosim mūsu novadu par sakoptu un drošu vidi mūsu bērniem un mazbērniem un nepārvērtīsim to lielā atkritumu izgāztuvē!

R.Kartašova,
Ilūkstes pilsētas un labiekārtošanas darbu un
komunālās saimniecības pārzine

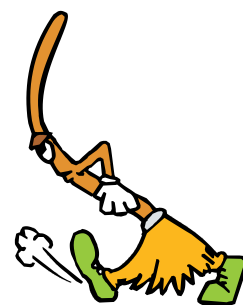

Talka Kastaņu ielas skvērā.

No talku vēstures

1934. gada 25. maijā Ilūkstes ģimnāzijas skolēni un skolotāji Meža un dārza dienās.

Bebrenes pagasta pārvaldes sievietes dabas parkā „Dvietes paliene” darba nebijās un savāca palu ūdeņu sanestos atkritumus ...

..., bet vīrieši laboja savvaļas dzīvnieku aplokus!

Bebrenes profesionālās vidusskolas skolotāji un darbinieki skolas apkārtnes uzkopšanas talkā.

Pilskalnes pagasta pārvaldes un novada domes iestāžu darbinieki pavasara talkā Pilskalnē

14. aprīlī Pilskalnes pagasta darbinieki piedalījās uzkopšanas darbos, kas pagastā ir ikgadējā pavasara tradīcija.

Intensīvs darbs norit meža ainavu parkā “Pilskalnes Siguldiņa”.

Pie lauku mājām “Diģenes” izcirsto alkšņu vietā tika iestādītas priedes un egles.

Bet pie atpūtas bāzes “Dubezers” nostiprināts auto stāvlaukums.

Pavasaris dabas parkā „Dvietes paliene”

Pavasaris! Pavasaris! Pavasaris! Pavasaris! Pavasaris!

Ziema šogad bija tāda savāda, tomēr – kāda bija, tāda bija laba. Šā vai tā – pavasaris atkal ir sagaidīts un priekšā pavēries balts, tīrs ceļš ceļojumiem, pārgājieniem, dabas takām un citām zaļām izpriecām...

Pavasari dienu gaišums nāk ievērojami ātrāk, tumsa iet mazumā, savukārt prieks aug augumā.

Dabas parkā „Dvietes paliene” prieku mums sagādājuši savvaļas zirgi. Prieks gan par to, ka savvaļas dzīvnieku aploka veiksmīgi, bez problēmām pavadīta ziema, gan par to, ka ganāmpulks papildinājies ar 2 jaukiem kumeliņiem. 8. martā paliņu pļavās „atskrēja” kumelmeitene Gaisma, kurai vārds bija jāliek ar burtu „G”, jo mātes vārds ir Gratiola. Šim kumeliņam krustvecāku gods tika Bebreņu senioru kopai „Labākie gadi”. 26. martā pasauli ieraudzīja vēl viena kumelmeitene, viņas vārdam jāsākas ar burtu „F” (māte Frisia). Šim kumeliņam vārdu izvēlēsies Bebreņu vidusskolas bērni.

Domājams, ka šopavasar savvaļas zirgu harēmus papildinās vēl vairāki jauki, mazi zirdziņi, bet jūlijā gaidāmi arī pirmie teliņi Hailander šķirnes govīm.

Visus, kuri vēlas redzēt savvaļas dzīvniekus, aicinām pasteigties. Pagaidām tie ir labi apskatāmi, bet drīzumā aploks tiks paplašināts līdz 100 ha platībai, tad gan būs jādodas tālos dzīvnieku meklējumos palieņu pļavās.

Šogad dzīvniekus vajadzēja piebarot, jo liela daļa no 50 ha aploka ziemā palika zem ledus, bet pavasarī applūda. Liels paldies visiem tiem Bebrenes un Dvietes pagasta iedzīvotājiem, kuri palīdzēja savvaļas dzīvniekiem veiksmīgi pārdzīvot šo periodu un ziedoja sienu! Ziedojumus pieņemam vēl joprojām – gatavosim siena rezerves nākošajai ziemai! Lūgums ekskursijas pieteikt un sienu piedāvāt pa tālruniem – 5407909 vai 26109353. Paldies!

Benita Štrausa, Bebrenes pagasta tūrisma organizatore

Sirsnīgs paldies!

Jau iepriekš rakstīts, ka, pateicoties Nīderlandes dabas fonda "Ark" un biedrības "Dvietes senlejas pagastu apvienība" sadarbībai un vietējo zemes īpašnieku atbalstam, kopš 2006. gada augusta aptuveni 50 hektāru lielā, iežogotā ganību teritorijā Bebrenes pagasta Putnu salas apkārtnē dzīvo vairāk nekā četrdesmit Hailander šķirnes govus un Konik šķirnes zirgi. Projekta galvenais mērķis ir ar ganīšanas palīdzību atjaunot bioloģiski vērtīgās, taču stipri aizaugušās palieņu pļavas Skuķu ezera apkārtnē, kā to paredz dabas parka "Dvietes paliene" Dabas aizsardzības plāns 2006.–2015. gadam. Paralēli tam no ievestajiem dzīvniekiem ir paredzēts izveidot vietējiem apstākļiem īpaši pielāgotas šķirnes, kuras spētu izturēt mūsu bargās ziemas un karstās vasaras.

Klimats pie mums ir daudz skarbāks nekā vietās, kur šie dzīvnieki ir tikuši sākotnēji selekcionēti. Tāpēc, uzsākot šo projektu, pastāvēja lielas bažas, vai dzīvnieki, kas pieraduši pie maigā jūras klimata, spēs izturēt vairāk nekā 30 grādu salu, kas mūsu ziemām ir parasta parādība. Negaidītas problēmas šoziem sagādāja arī plūdi janvāra vidū un tam sekojošais sals, kā rezultātā applūda un ar biezu ledus segu pārklājās aptuveni puse no iežogotās ganību teritorijas. Diemžēl applūda tieši tās pļavas, kurās barības bija atlicis visvairāk. Līdz ar to jau janvārī bija nepieciešams uzsākt dzīvnieku piebarošanu. Un te nenovērtējamu palīdzību sniedza Bebrenes un citu apkārtnējo pagastu ļaudis, kuri atsaucās uz biedrības aicinājumu ziedot sienu. Un, lai gan vasara vēl ir aiz kalniem un dzīvnieki

joprojām tiek piebaroti, domāju, ka ir pienācis īstais brīdis nosaukt vārdā visus tos ļaudis, pateicoties kuriem šie dzīvnieki ir veiksmīgi pārzīvojuši un spējuši pielāgoties jaunajiem apstākļiem.

Biedrības vārdā sirsnīgs paldies **Broņislavai un Jānim Antuzevičiem, Inesei Cirsei, Ilmāram Driksnam, Ārijai Grubertei, Jāzepam Juškinam, Ņinai Krievānei, Inārai un Jānim Lapām, Albertam un Anitai Pavlovičiem, Jāzepam un Marijai Raukiniem, Indulim un Alīnai Rimeicāniem, Albīnei Riņķei, Rudzītīm no Dvietes, Annai Sarkanbiksei, Artūram Sauskājam, Valijai un Staņislavam Šaršuniem, Ārijai Tamanei, Jefrosinijai Vasčenko, Daniljanam un Jekaterīnai Zaharevskiem par ziedoto sienu, kā arī Agitai un Andim Puidām par ziedoto lopbarības sāli! Par siena vešanu, kraušanu un dzīvnieku piebarošanu sirsnīgs paldies **Aivaram Bičkovskim, Daigai Blusanovičai, Aināram Cibiņam, Andrim Endzelam, Ārijai Grubertei, Renātei Juškinai, Vladimiram Kozlovam, Annai Krievānei, Arvīdam Peperniekam, Artūram Sauskājam, Aivaram un Benitai Štrausiem, Valdim Vilišķim, Pēterim Valpēterim, Dainim Zaharevskim, Jānim Zviedrānam un Zeltītei Žaļukai!** Paldies jums par atbalstu un labajiem darbiem!**

Noslēgumā vēl tikai dažas pārdomas, no vides zinātnes un ekoloģijas vidokļa raugoties... Šobrīd, kad cilvēka vainas dēļ Zemes klimats mainās mūsu acu priekšā, vairs nav iespējams paredzēt, kāda būs šī vasara vai nākamā ziema; kad būs nākamie plūdi un sausuma periodi; vai šovasar avotos, akās un diļos pietiks ūdens; vai atkal masveidā nesavairošies kāda asinskāra kukaiņu suga utt. Līdz ar to it kā pretrunīgais jautājums palīdzēt vai nepalīdzēt savvaļas dzīvniekiem pielāgoties pārmaiņām dabā, manuprāt, vairs nav diskutējams. Ir jāpalīdz, kaut vai tādēļ, ka šie dzīvnieki ar savu klātbūtni vien palīdz Zemei uzturēt tās bioloģisko daudzveidību un ekoloģisko līdzsvaru un tādējādi palīdz arī mums pašiem veiksmīgāk pielāgoties straujajam klimata pārmaiņām, kuras ar savu tuvdredzīgo rīcību esam izsaukuši. Mēs visi esam vienā laivā, un atjaunots līdzsvars dabā ir mūsu vienīgais glābiņš...

Vēlreiz liels paldies visiem, kuri mūs atbalstīja un joprojām atbalsta! Cerot uz turpmāko sadarbību, ar cieņu,

Dāvis Gruberts, Dr. biol., biedrības "Dvietes senlejas pagastu apvienība" valdes priekšsēdētājs

Dvēseles lappusīte

Krusta ceļš

Nu jau par tradīciju kļuvis ekumeniskais Krusta ceļš Ilūkstē Lielajā piektdienā. Arī šogad 6. aprīlī katoļu priesteru Arņa Maziļevska un Andreja Skadiņa, luterāņu mācītāja Raivja Martinsona un pareizticīgo priesteru tēva Ambrozija vadībā ikviens iedzīvotājs varēja piedalīties gājienā pa Ilūkstes ielām, lai pārdomātu Kristus ciešanu ceļu, ieklausītos Dieva Vārdā un lūgtu Dievu par sevi, savu pilsētu, mūsu zemi un tautu. Uz šo aicinājumu bija atsaukušies vairāk nekā 70 cilvēku. Pūta auksts vējš, un brīžiem no debesīm krita pat sniega pārslas, taču ik pa laikam iepriecināja arī saule. Krusta ceļš, kā ierasts, iesākās luterāņu baznīcā, tālāk tas veda uz pareizticīgo baznīcu, kur tikko 80 gadus nosvinējušais priesteris Ambrozijs visus iepazīstināja arī ar savas baznīcas un draudzes vēsturi. Apstāšanās notika arī pie Ilūkstes skolām u.c. vietās, bet gājieni noslēdzās katoļu baznīcā. Diemžēl Ilūkstes katoļu priesteris Jānis Krapāns slimības dēļ Krusta ceļā piedalīties nevarēja.

Latvija ir unikāla gan konfesionālās dažādības dēļ, gan ar veiksmīgo sadarbību starp Baznīcām. Tā ir tiešām liela Dieva žēlastība, jo nav daudz valstu pasaulē, kur tiktu praktizēts eku-

menisms – ne tikai vārdos, bet arī darbos. Tāpēc ir prieks, ka arī mūsu novadā notiek kopīgi dievkalpojumi un citi pasākumi. Daudz vairāk taču ir tā, kas vieno, nevis šķir!

Lai par bērniņu būtu prieks!

Irēna Bindemane. Daudziem viņas vārds neizsaka neko. Citiem viņa ir māksliniece, citiem skolotāja. Kādiem viņa ir mamma un glābēja. Četrus gadus kopā ar savu vīru, arī mākslinieku un pasniedzēju, Irēna vadījusi tā dēvēto “Grūtnieču patvērumu” Raunā, bet tagad kopā ar domubiedriem Valmieras rajonā veido centru “Ģimenes šūpulis”. Raunā krātā sāpe un pašas kristīgais skatījums uz dzīvi Irēnai nav devis mieru – gribējies dalīties pieredzē un pārdomās. Tāpēc nu jau vairākus gadus viņa braukā pa skolām, bērnu namiem, nometnēm, semināriem u.c., lai runātos ar jauniešiem vai viņu audzinātājiem par puīšu un meiteņu attiecībām, tās garīgajiem un fiziskajiem aspektiem, par laulību. Irēna Bindemane pirmoreiz ceļu no Līgatnes, kur viņa dzīvo, uz Ilūksti mēroja pagājušā gada rudenī, bet skolēnu atsaucība bija tik liela, ka tikšanās ar Irēnu 1. un 2. vidusskolā notika arī šī gada marta beigās.

“Toreiz Raunā ar meitenēm caurām naktīm runājām, kāpēc tā un tā noticis. Tāpēc domāju, ko es varētu darīt, lai jauniešus pasargātu no nevajadzīgām ciešanām.” Kāpēc šīs meitenes tur bija nonākušas? Četru gadu laikā Raunā pabija 38, bet tādu taču ir simtiem un tūkstošiem! Normāli bērniņam būtu jāpiedzimst laulībā, ģimenē, bet realitāte diemžēl ir cita. Kad Irēna uzdod jautājumu, kad būtu jāšāks dzimumattiecības, jaunieši sniedz dažādas atbildes: “Kad jūtas tam gatavi. Kad tas kļūst fizioloģiski iespējams. Kad ir gatavi uzņemties atbildību. Kad ir 16 gadu.” Jau mazliet citādas atbildes izskan uz jautājumu, kad būtu īstais laiks radīt bērniņu: “Kad ir nauda. Kad ir kur dzīvot. Kad ir darbs. Kad apprecas.” Diemžēl, kad puīši uzzina, ka viņu meitenes ir stāvoklī, viņi bieži attopas, ka nejūtas vēl gatavi nopietnām attiecībām, vīra un tēva lomai, pat baidās no tā. Citi vienkārši paziņo, ka tas nav viņu bērns. Viena daļa krīzes centra meiteņu bijušas bērnu nama audzēknes, kurām ar gaidāmo bērniņu vairs nav kur palikt. Otrā daļā nākušas no ģimenēm, taču, uzzinot par grūtniecību, tās no viņām atteikušas. Trešajai daļai apstākļi it kā būtu normāli, taču puīsis, piemēram, pēdējā brīdī piemānījis un pametis, un meitene jūtas psiholoģiski tik salauzta un apjukusi, ka dzīvei vairs neredz jēgu. Vai arī apkārtējie spiež viņu veikt abortu, ko pati nevēlas pieļaut.

Postošu iedarbību uz jauniešu apziņu veic tās organizācijas, kas sludina “drošu” seksu, ja vien ir prezervatīvi, tabletes u.c. aizsarglīdzekļi. Taču Raunā trešdaļa meiteņu bijušas tādas, kas kontracepciju lietojušas un tomēr palikušas stāvoklī.

Tomēr šis nebūs stāsts par krīzes centriem, bet gan par to, kā līdz tiem nenonākt. 2. vidusskolas jauniešiem tiek jautāts par futbola spēli – kas tajā ir noteicošais, lai spēle varētu notikt? Izskan dažādas atbildes: komanda, labs treneris, sadarbība, prāta spējas, bumba, laukums. Taču viena no svarīgākajām lietām – noteikumi! Bez tiem mūsu dzīve nemaz nebūtu iedomājama. Jau paradīzes dārzā pastāvēja noteikumi. Tur atradās ļaunā un labā atziņas koks, kura augļus Dievs bija aizliedzis ēst, taču Ieva un tad arī Ādams nepaklausīja un “ziepes ir līdz šai dienai”. Viena pieredze ir tā, ko paši iegūstam, bet otra – tā, ko mums piedāvā Dievs, lai pasargātu no postošām sekām. Un 10 baušļi jeb noteikumi, kas mums doti, ir vislabākā mēraukla. Ja dzīvē ir jāizdara kādas izvēles, tad vienmēr jāraugās, lai tās būtu saskaņā ar Dieva baušļiem. Bērnam nav jānodedzina māja, lai pārliecinātos, ka vecākiem bija taisnība, ka ar sērķociņiem spēlēties nedrīkst. Tāpat mums nav jāpārbauda, vai

Dievam tiešām ir taisnība, kad Viņš pavēl nenokaut, nepārkāpt laulību utt.

Vīrietis un sieviete nav vienādi savā domāšanā. Irēna uzskata, ka sirds dziļumos katrā sieviete vēlas, lai vīrietis būtu gudrāks, lai uz viņu varētu paļauties, cienīt. Tāpēc ir svarīgs tas laiks, ko jaunieši pavada, draudzējoties līdz laulībām, iepazīstot viens otru dažādās situācijās. Mūsdienās vārdi “šķīstība”, “nevainība” kļuvuši ļoti nepopulāri, tomēr ļoti daudzas problēmas laulības dzīvē rodas no tā, ka dzimumattiecības vienam vai abiem no pāra ir bijušas jau agrāk. Un tā ir vislielākā dāvana, ko vīrs un sieva var viens otram pasniegt – savu nevainību. Tā to ir paredzējis Dievs, un Viņš arī dod spēku šķīstībai draudzībai līdz laulībām. Tad arī nebūs jāuztraucas par iestājušos grūtniecību, un bērniņš kļūs par svētību.

Pētījums jau sen atklāts, ka bērniņš mātes miesās visu dzird un saprot. Un, ja viņa pieteikšanās ir izraisījusi nevis prieku abos vecākos – cik labi, ka mums būs bērniņš! –, bet gan šoku un noraidījumu, viņā rodas sajūta – mani negrib. Iespējams, tieši tāpēc ir tik daudz cilvēku, kuriem liekas, ka viņi nav mīlēti. Tad šī mīlestība un pieņemšana neapzināti tiek meklēta visu mūžu, bieži nepareizā virzienā, neīstā laikā un vietā.

I. Bindemane norāda arī uz pornogrāfijas postošajām sekām. Tā ir sastopama visur – filmās, internetā, žurnālos, pārlieku erotizēti ir jauniešu un pat bērnu izdevumi. Viņa to salīdzina ar tārpū, kurš iedēj oliņu ābeles ziedā un tā vēlāk tārpis nonāk auglī. Šī informācija iespējams gan prātā, gan zemapziņā un pamazām sabojā visu dzīvi, arī nākamo ģimeni, attiecības ar reālo cilvēku. Vīrietis domā, ka ar sievieti kaut kas nav kārtībā, ja viņa neatbilst šiem izkropļotajiem standartiem. Pie tam sliktā pieredze tiek pārnesta uz nākamajām attiecībām. Un vienīgi Dievs to var pārtraukt, ja apzināmies savu vājumu, nožēlojam grēku un lūdzam Viņa piedošanu un dziedināšanu. Vienīgi Kristus var sadziedēt arī to brūci, ko sievietes (un nereti arī vīrieša) sirdī atstājis aborts – sava nedzimušā bērna nogalināšana.

Bieži vien šīs tēmas pusaudži un jaunieši ar vecākiem vai skolotājiem nespēj brīvi pārrunāt, taču Irēnai tas ir talants un izskatās, ka arī aicinājums. Dialogs ar skolēniem notiek ļoti brīvā, nepiespiestā gaisotnē, stāstījumu aizraujošu padara daudzi piemēri no dzīves un sulīgā valoda, kurā ik pa laikam ieskanas arī pašu jauniešu lietotais žargons. Kā viņa pati saka: “Ja kaut viens būs kaut ko dzirdējis un sapratis, tad tas ir bijis tā vērts.”

Dvēseles lappusi sagatavoja **Antra Martinsons**

Sports

Ar bronzas godalgām no Špoģiem

Ilūkstes novada vīriešu basketbola komanda atgriezās no Špoģiem, izcīnot 3. vietu Daugavpils rajona 1. līgas finālsacensībās.

Priekšsacīkstēs piedalījās 9 rajona komandas un tiesības piedalīties finālsacensībās bija izcīnījušas Ilūkstes novada domes, Ilūkstes 1. vidusskolas, Špoģu vidusskolas un rajona veterānu izlases komanda. Pusfinālā novada domes komandai pietrūka tikai 3 punktu, lai iekļūtu finālā, jo tika zaudēts ar rezultātu 60:62 pieredzējušai rajona veterānu izlases komandai, kuri arī izcīnīja 1. vietu. Cīņā par 3. vietu novada domes komanda uzvarēja Ilūkstes 1. vidusskolas komandu, kuri otra pusfināla spēlē bija zaudējuši daudzkārtējiem 1. līgas uzvarētājiem – Špoģu vidusskolas komandai. Novada domes komandas godu aizstāvēja un medaļas izcīnīja **Guntars Permanickis, Juris Bezprozvanijs, Mareks Bogdanovs, Lauris Linards, Aigars Vanags, Juris Vanags un komandu sacensībām gatavoja Viktors Jasiņavičus un Valdis Macķevičs.**

Par sacensību labākajiem spēlētājiem Ilūkstes komandu sastāvā žūrija nosauca un piemiņas balvas saņēma ilūkstietis **Mareks Bogdanovs** un Ilūkstes 1. vidusskolas audzēknis **Arnis Surgovts.**

Pilskalnes pagasta pārvaldes komanda sekmīgi pārstāvēja Ilūkstes novadu rajona 2007. gada augstākās līgas čempionātā, izcīnot 4. vietu starp rajona spēcīgākajām vīriešu basketbola komandām, un čempionāta sacensības notika no novembra līdz aprīlim Špoģu, Svences un Ilūkstes 1. vidusskolas sporta zālēs.

Eduards Lihoveckis

1. rindā no kreisās: J. Vanags, G. Permanickis, A. Vanags.

2. rindā no kreisās: V. Jasiņavičs, L. Linards, J. Bezprozvanijs, M. Bogdanovs, V. Macķevičs.

Novada kausa izcīņa basketbolā

Šī gada **6. aprīlī** Ilūkstes 1. vidusskolas sporta zālē norisinājās Ilūkstes novada domes Lieldienu kausa basketbolā, kuru svinīgi atklāja Ilūkstes novada domes priekšsēdētājs Stefans Rāzna un Daugavpils rajona apvienības „Sports” priekšsēdētājs Eduards Lihoveckis. Kausa izcīņā piedalījās četras Ilūkstes novada komandas. Sīvu cīņu rezultātā šogad par novada kausa ieguvējiem kļuva Ilūkstes pilsētas „Ķiškla” komanda.

Novada kausa ieguvēji, komandas ar jautru nosaukumu “Ķiškla” dalībnieki:

apakšējā rindā no kreisās: Kaspars Čāmāns, Dainis Slavinskis, Jānis Razminovičs, Arnis Surgovats, augšējā rindā no kreisās: Mārtiņš Razminovičs, Kaspars Briedis, Edgars Ķerubins, Sandis Multiņš, Aleksandrs Vorotinskis.

Soda metienu konkursa uzvarētāji: 1. vieta – Armīns Kaniņš (pa labi), 2. vieta – Sandis Multiņš (pa kreisi), 3. vieta – Ivars Caune (centrā).

Iepriekšējā gada uzvarētāji – Pilskalnes pagasta komanda „Pilskalne” – palika otrie, trešo vietu ieguva Ilūkstes novada domes komanda, bet ceturto – Bebreņu pagasta komanda. Spēļu starplaikos notika arī soda metienu un 3 punktu metienu konkursi.

Vai arī nākamgad „Ķiškla” komanda spēs saglabāt uzvarētāja titulu, vai arī to izcīnīs kāds cits, to mēs uzzināsim nākamgad! Uz tikšanos sporta laukumos!

Trīspunktu metienu konkursa uzvarētāji:

1. vieta – Anatolijs Panteleiko (pa kreisi), 2. vieta – Alvis Šedis (centrā), 3. vieta – Lauris Linards (pa labi).

Sacensību dalībnieki pēc apbalvošanas.

Sporta metodīķis Aleksandrs Vorotinskis

Futbola spēļu kalendārs

Spēles stadionā „Vārpa-D” Ilūkstē 1. riņķis

9. maijs 18.00 (trešdiena)

FK „Zibens/Zemessardze” (Daugavpils raj.) – FS „Metta/Latvijas Universitāte” (Rīga)

19. maijs 16.00 (sestdiena)

FK „Zibens/Zemessardze” (Daugavpils raj.) – FK „Valmierā” (Valmiera)

27. maijs 14.00 (svētdiena)

FK „Ilūkste/BJSS” (Ilūkstes novads) – RFS „Flaminko” (Rīga)

3. jūnijs 16.00 (svētdiena)

FK „Zibens/Zemessardze” (Daugavpils raj.) – FK „Jaunība-Parex” (Rīga)

9. jūnijs 16.00 (sestdiena)

FK „Ilūkste/BJSS” (Ilūkstes novads) – FK „Abuls” (Smiltene)

13. jūnijs 18.00 (trešdiena)

FK „Ilūkste/BJSS” (Ilūkstes novads) – FSK „Daugava-90” (Rīga)

17. jūnijs 14.00 (svētdiena)

FK „Zibens/Zemessardze” (Daugavpils raj.) – JFC „Kauguri-PBLC” (Jūrmala)

17. jūnijs 17.00 (svētdiena)

FK „Ilūkste/BJSS” (Ilūkstes novads) – FK „Jelgava” (Jelgava)

22. jūnijs 18.00 (piektdiena)

FK „Ilūkste/BJSS” (Ilūkstes novads) – FK „Vindava” (Ventspils)

Kultūra un izglītība

Kultūras pasākumi maijā

Nr. pk.	Pasākums	Norises laiks	Norises vieta, tālrunis
1.	Senioru vokālā ansambļa “Sarma” koncerts	maijs	Bebrenes KN, 5464223
2.	Grupas “Romeo” koncerts	4. maijs	Ilūkstes KC, 5462135, 5462184
3.	Vecāku nedēļa, koncerts “Māmiņ, tev”	7.–11. maijam	Bebrenes vidusskola 5464256
4.	Mātes dienas pasākums	12. maijs	Ilūkstes KC, 5462135, 5462184
5.	Mātes diena	13. maijs	Šēderes KN, 5468278
6.	Mātes diena	13. maijs	Bebrenes KN, 5464223
7.	Pēdējais zvans	18. maijs	Bebrenes vidusskola 5464256
8.	Melnā kalna svētki	19. maijs	“Pilskalnes Siguldiņa”, 5462135
9.	Bebrenes pagasta pašdarbnieku koncerts	25. maijs	Bebrenes KN, 5464223
10.	Mūzikas skolas audzēkņu atskaites koncerts	maijs	Ilūkstes mūzikas skola
11.	Ilūkstes KC amatierteātra vasarsvētku pirmizrāde “Jo plīks, jo traks”	27. maijs	Ilūkstes KC, 5462135, 5462184
12.	Projektu nedēļa	28.–31. maijs	Bebrenes vidusskola 5464256

Bebrene – vokālo ansambļu dziesmu varā!

Jau sesto gadu pēc kārtas bebreņiešiem un novada ļaudīm tika dāvāta iespēja dzirdēt vokālo ansambļu dziesmas.

14. aprīlī Bebreņē saietā-skatē “Aprīļa pilieni” pulcējās Ilūkstes novada un Daugavpils rajona vokālie ansambļi. Šogad Bebrenes kultūras nams viesmīlīgi uzņēma 15 vokālos ansambļus, no kuriem seši ansambļi pārstāvēja Ilūkstes novadu:

Bebrenes pagasta KN – vīru vokālais ansamblis, sievietes vokālais ansamblis “Sarma”.

Ilūkstes KC – vokālais ansamblis “Saskaņa”, senioru vokālais ansamblis “Kamene”.

Pilskalnes pagasta sievietes vokālais ansamblis “Lillija”.

Šēderes KN – vokālais ansamblis “Atbals”.

Šis saiets nesā jauninājumu, jo vienlaicīgi tā bija arī skate, kas noteica kolektīvu vadītājiem nopietnu sagatavošanās darbu.

Katrs kolektīvs bija neatkarotājams, jo parādīja savu stilu, emocionalitāti un atraktivitāti dziesmās atbilstoši savām iespējām, arī vokālo meistarību. Saskaņā ar nolikumu katrs vokālais ansamblis izpildīja trīs dziesmas. Izvēlētais repertuārs skanēja latviešu, latgaliešu un krievu valodā. Skates laikā tika izvirzīti pieci vokālie ansambļi uzvarētāji:

Bebrenes pagasta KN – vīru vokālais ansamblis, vad. Ārijs Kaktiņš; sievietes vokālais ansamblis “Sarma”, vad. Rita Kalvāne.

Ilūkstes KC – senioru vokālais ansamblis “Kamene”, vad. Lilija Kuciņa; Pilskalnes pagasta sievietes vokālais ansamblis “Lillija”, vad. Lilija Kuciņa.

Līksnas KN – sievietes vokālais ansamblis “Elēģija”, vad. Iveta Ustinskova.

Šiem kolektīviem būs iespēja uzstāties Daugavpils rajona Lauku kultūras svētku koncertā Višķos 2007. gada 30. jūnijā.

Bebrene ir vieta, kas vieno visus dziedātājus neatkarīgi no tā, kāda ir valoda vai tautība.

Vokālo ansambļu saiets ir viens no nozīmīgākajiem mūsu novada un Daugavpils rajona pasākumiem kultūrā. Šo svētku idejas autore un organizatore ir Bebrene pagasta KN vadītāja Ināra Lapa. Pēc koncerta viņa piekrita dalīties savās pārdomās un iecerēs.

Kas tevi mudināja rīkot šādu pasākumu?

– Neviens, bet novadā sāka veidoties vokālie ansambļi, un tas bija tikai loģiski, ka svētki ir vajadzīgi dziedātājiem, jo niša bija vēl brīva.

Vai varēji paredzēt, ka saiets gūs atzinību no kolektīvu un skatītāju puses?

– Pirmais pasākums, kas notika 2001. gadā, veicināja lielu interesi vokālajos ansambļos Daugavpils rajonā. Un tad jau arī informācija aizgāja, tā teikt, “no mutēs mutē”, kad interesi par svētkiem izrādīja ansamblī no Jēkabpils un Preiļu rajona.

Vai par paveikto jūti gandarījumu?

– Ar patiesu prieku un apbrīnu vēroju šos kolektīvus, kas atbrauc uz svētkiem. Kolektīvu vadītāju darbu, bet īpaši pašdarbnieku atdevi šim pasākumam. Tā ir vienreizēja iespēja šeit kultūras namā redzēt un dzirdēt vienkopus tik daudz dziesmu cienītājus. Paldies visiem maniem kolēģiem kultūras namos par atsaucību svētku īstenošanā!

Kā zināms, kultūrā nepietiek ar ideju vien, un šāda mēroga pasākums prasa arī finanšu līdzekļus?

– Tas ir viens no galvenajiem priekšnoteikumiem, lai svētkus īstenotu. Šai sakarā jāmin Daugavpils rajona padomes finansētā un Daugavpils rajona padomes tautas izglītības un kultūras centra izstrādātā un īstenotā programma, kuras mērķis

ir finansiāli atbalstīt Daugavpils rajonam nozīmīgus kultūras pasākumus, ko rīko pašvaldības, to kultūras iestādes.

Tādēļ, izmantojot iespēju piesaistīt papildu finansējumu, tika izstrādāts projekts “Aprīļa pilieni” un iesniegts Daugavpils rajona padomes tautas izglītības un kultūras centrā, kas arī saņēma finansiālu atbalstu.

Kādas ir nākotnes ieceres, vai nav sajūta, ka esi visu jau paveikusi?

– Protams, rīkojot ikgadēju pasākumu, ir jāreķinās, ka būs jāmeklē jauni risinājumi. Tāpēc ieceres noteikti ir. Kādas tās būs, to varēs redzēt nākošajā gadā. Lai paliek maza intriga.

Mēs noteikti visi ar interesi gaidīsim nākošo gadu, kad varēsim atkal doties uz Bebreni. Lai veicas svētku rīkotājiem un, protams, pašdarbības kolektīviem!

Skaidrite Azarstarpe,
Izglītības un kultūras nodaļas vadītāja

Omīte, un viss!

*Citiem bērniem vecmāmiņas
Nopūšas mazliet,
Manējā – pat cimdus adot –
Tikai dzied un dzied.*

Tādas nu viņas ir – tikpat dažādas kā viņu mazbērni, bet katram savējā vismīļākā, vislabākā, vienalga, vai dziedoša vai kādreiz raizīgi pukstoša, vai vēl gluži jauna un sportiska vai jau sirma un salikusi. Vecmātes, vecmammās, omās, babiņas, mīmītes – kā tik mazbērni viņas nesauc! Un bieži viņām nezin pat īsto vārdu – omīte, un viss! Un, lūk, katru gadu pavasarī Ilūkstes bērnudārzā “Zvaniņš” vecmāmiņām tiek rīkoti svētki – lai iepriecinātu, pārsteigtu, godinātu, pateiktos un vienkārši, lai samīļotu. Protams, ne visiem bērniem ikdienā līdzās ir šī mīļā būtne – dažam vecmāmiņa varbūt jau mirusi, citam nevarīga vai slima, vēl kādam tālu dzīvo vai strādā, taču visu nedēļu līdz svētkiem bērni varēja viņas atcerēties, pieminēt, par viņām stāstīt vai pasapņot, kā būtu, ja būtu... Un 23.martā bērnudārza zāle bija pilna! Ciemiņu vidū varēja manīt arī dažus vectētiņus, kas bieži vien ir tikpat mīļi un mazbērnu audzināšanā iesaistās tikpat aktīvi, bet viņiem gan šoreiz bija jāsamierinās, ka lielākais gods tiek tieši vecmāmiņām. Un tas tika gan izdziedāts, gan izdejots, gan dzejoļos izskaitīts un vēlējumos izteikts. Lai vadītu pasākumu, bija atbraukusi slavenā Baiba Sīpeniece no Rīgas! Tā teikt – pa Latgali braukājot, nolēmusi, kāpēc gan neiegriezties arī Ilūkstē. Tiesa, dažiem bērniem likās, ka tā ir viņu pašu audzinātāja Dace, bet šīs aizdomas viņi smalkjūtīgi paturēja pie sevis. Un tā nu viņa kopā ar svētku dalībniekiem varēja noskatīties brīnišķīgu koncertu, ko mazie bija sagatavojuši mūzikas skolotāju Lilijas un Kristīnes un savu audzinātāju vadībā. Taču, kā zināms, arī vecmāmiņas ir lielas dziedātājas, un koncerta noslēgumā visus gaidīja pārsteigums – uzstājās vecmāmiņu ansamblis, kas tepat bērnudārza telpās sanāk arī uz mēģinājumiem.

Uzrunājot un sveicot sanākušos, bērnudārza vadītāja Inga Strode pastāstīja arī par jaunumiem pēdējā gada laikā – ir no-mainīts jumta segums, ielikti jauni logi.

Aprīlī bērnudārzā tika svinētas Lieldienas, bet maijā, kā jau ierasts, uz svētkiem tiks aicinātas māmiņas. Lai daudz prieka mazajiem un lielajiem – gan svētkos, gan ikdienā!

Antra Martinsona

Bērnu un jauniešu centrs

Mūsu pilsētā Ilūkste ir īpaša vieta, kur skolu jauniešiem tiek piedāvātas dažādas aktivitātes.

Tas ir Bērnu un jauniešu centrs ar viesmīlīgo vadītāju Vandu Rimšu. Uzminājusi, ka ir izveidota jauna ekspozīcija, devāmies to aplūkot. Īpaši patika vecie sadzīves priekšmeti. Mēs arī noklausījāmies burvīgas melodijas uz patafona, pasēdējām senajā gultā. Virtuvē ļoti patika veco trauku kolekcija, kura ražota Latvijā līdz 1940. gadam, kā arī Ilūkstes podnieku brāļu Valaiņu 30.–40. gadu darinātie māla trauki.

Atmiņā palika iespēja ieauzt dzīpariņu lupatu segā, kuru auž paši muzeja apmeklētāji. Rezultātā tiks noauzts 50 m garš celiņš. Katrs audējs tika reģistrēts un paliks muzeja vēsturē.

Ilūkstes 2. vidusskolas 5.–8. klašu skolēni un skolotājas pateicas par šo lielisko iespēju.

Renāte Ašmjanska

**Cītu sagšu nevalkāju,
Kā tik pašas darinātu;
Cītu dziesmu nedziedāju,
Kā tik pašas sacerētu.**

Atmiņu vakars muzejā „Mūsu laikos tā nebija...”

Muzeja darbinieki aicināja uz tikšanos ilūkstiešus, kuri bija ziedojuši muzejam kādu savu mantu. Kopīgi mēs izveidojām ekspozīciju ”Sēļu istaba”. Lielu, lielu paldies sakām mūsu muzeja palīgiem un atbalstītājiem:

Hendrika Slavinska ģimenei, J.Slavinskim, G.Mošānei, R.Kaušelei, V.Juzufovičai, G.Kozlovskai, V.Tvintīķei, N.Levašovai, P.Gorinam, O.Spūlei, B.Smolenskai, N.Veličkinai, A.Kuļikovskai, L.Olsevičai, M.Barovskai, F.Kotovai, Staškeviču ģimenei, A.Lansmanei, V.Gaudzējai, J.Plostniecei, K.Gžibovskai, L.Beļavskai, A.Rimšai, L.Smagaram, V.Vanaģelei, J.Limanovčam, K.Nešporam, I.Ivanovai, Čekānu ģimenei, Garoļu ģimenei, V.Kokānam, skolotājām E.Leščinskai un E.Vuškānei, J.Puriņam, H.Lapkovskim.

Bērnu un jauniešu centra bērni rādīja un stāstīja, ko jaunatne dara mūsu dienās, un vecākā paaudze atcerējās, kā bija viņu laikos.

V. Pētersone, muzeja vadītāja

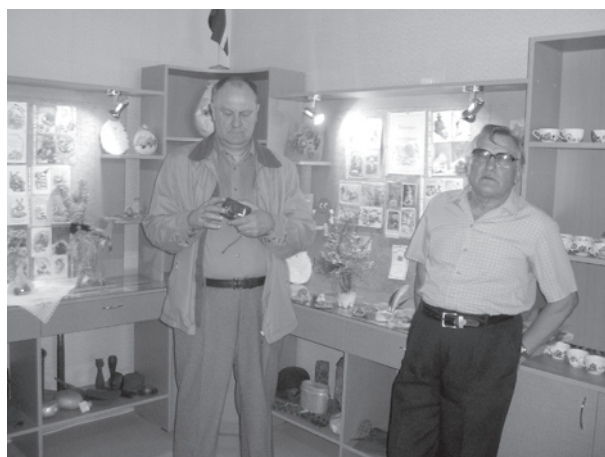
Pasākuma dalībnieki muzejā: **V. Kokāns, H. Lapkovskis, I. Kokāne**

Muzeja vadītāja **V.Pētersone** saņem dāvinājumu – grāmatu no **I.Ivanovas**.

Pasākuma dalībnieki : pirmajā rindā no kreisās: **A. Garole, E. Lēščinska, M.Slavinska, O.Spūle, K. Nešpors**.

Muzeja atbalstītāji: **H.Slavinskis un J.Puriņš**.

Putnu dienas Bebreņē

29. martā Bebrenes muižas parkā notika „Putnu dienas”.

Bebrenes vidusskolas 1. un 2. klases bērni katrs izvēlējās savu „putnu māju”, ko amatu mācības stundās izgatavoja 5. un 7. klases zēni skolotāja Maigura Pudāna vadībā. Pa visu muižas parku bērni aizrautīgi meklēja kokus, kuru zaros piestiprināt putnu būrišus. Katrs mazais putnu draugs tagad gaidīs un novēros savu putnu ģimeni.

Kad bija uzlikti putnu būri, tad bērni uzdeva pašu izdomātas mīklas par putniem, skandināja tautas dziesmas un lasīja pasaku par strazdu un lapsu. Noslēgumā visi gāja pie parka dižozoliem meklēt slepeno putnu ligzdu ar konfekšu oliņām.

Pasākumam palīdzēja sagatavoties Bebrenes pagasta bibliotekāre Emma Malahovska, skolotājas Marta Vanaga un Ināra Juškeviča. Paldies! Paldies arī Aināram un Arvīdam par putnu būru uzlikšanu kokos!

Vokālās mūzikas konkurss „Balsis”

22. aprīlī Daugavpilī notika skolēnu vokālās mūzikas konkurss „Balsis” No Ilūkstes novada piedalījās Bēbrenes vidusskolas soliste Ilze Kaminska, (skolotāja Rita Kalvāne) Ilūkstes bērnu un jauniešu centra vokālais ansamblis (skolotāja Daina Paukste) un Ilūkstes 2. vidusskolas soliste Laura Kasirova (skolotāja Maija Žigajeva).

Labus rezultātus uzrādīja un Latgales novada konkursā Rēzeknē 28. aprīlī piedalīsies **Ilūkstes bērnu un jauniešu centra vokālais ansamblis (vad. Daina Paukste) un Bēbrenes vidusskolas soliste Ilze Kaminska (vad. Rita Kalvāne).**

Lai jums veiksmē smaids arī novada konkursā!

V. Rimša, BJC direktore

Ilūkstes bērnu un jauniešu centra vokālais ansamblis, skolotāja Daina Paukste.

Konkurss

Erudīcijas konkursa „Meklē un atrodi datu bāzē letonika.lv” papildkārta

Konkursa piecas kārtas ir noslēgušās. Paldies par jūsu lielo atsaucību!

Pēc konkursa nolikuma no katra rajona tikai viena komanda iegūst tiesības piedalīties reģionālajos finālos, bet daudzos rajonos vairākas komandas ir uzrādījušas izcilu erudīciju, zināšanas un prasmes un nav vienas labākās komandas.

Tāpēc tika rīkota konkursa papildkārta, kas sākas piektdien, 13. aprīlī, plkst. 14:00 – un ilga tieši vienu dienu – līdz sestdienai, 14. aprīlim, plkst. 14:00.

ŠOREIZ ĀTRUMAM BIJA NOZĪME! Kurš pirmais iesūtīja pilnīgi pareizas atbildes, tas tika uz reģionālo finālu!

Kā notiks vērtēšana un komandu atlase reģionālajiem fināliem?

1. Uz reģionālo finālu aicināsim to rajona komandu, kas 5 kārtās ir ieguvusi visvairāk punktus, ja šāda komanda savā rajonā ir vienīgā.

2. Ja vairākām komandām rajonā ir vienāds augstākais punktu skaits, tad šīs komandas sacenšas papildkārtā. Ceļazīmi uz reģionālo finālu iegūs komanda, kas ieguvusi visvairāk punktu un iesūtījusi atbildi visātrāk. Tātad vispirms skatāmies, kura komanda ir ieguvusi visvairāk punktu papildkārtā, ja tādas ir vairākas, tiek ņemts vērā ātrums.

3. Ja labākā rajona komanda dalību reģionālajā finālā atsaka, tad to piedāvājam nākamajai labākajai rajona komandai.

Informācija par reģionālajiem fināliem
AUSTRUMI

(Ludzas rajons, Krāslavas rajons, Rēzeknes pilsēta un rajons, Preiļu rajons, Daugavpils pilsēta un rajons, Balvu rajons, Jēkabpils rajons)

Reģionālais pusfināls notika Daugavpilī sestdien, 21. aprīlī, plkst. 10:00.

Komanda „Bebri” Līga Ragele, Sīmanis Bucenīks, Aiga Kalbjonoka.

ZIEMEĻI

(Valkas rajons, Valmieras rajons, Limbažu rajons, Alūksnes rajons, Cēsu rajons, Gulbenes rajons, Rīgas pilsēta)

Reģionālais pusfināls notika Rīgā sestdien, 21. aprīlī, plkst. 17:00.

RIETUMI

(Ventspils pilsēta un rajons, Kuldīgas rajons, Liepājas pilsēta un rajons, Saldus rajons, Talsu rajons, Tukuma rajons, Jūrmalas pilsēta)

Reģionālais pusfināls notiks Liepājā sestdien, 28. aprīlī, plkst. 10:00.

DIENVIDI

(Rīgas rajons, Madonas rajons, Ogres rajons, Aizkraukles rajons, Bauskas rajons, Dobeles rajons, Jelgavas pilsēta un rajons)

Reģionālais pusfināls notiks Jelgavā sestdien, 28. aprīlī, plkst. 17:00.

Konkursa fināls

Reģionālo finālu uzvarētājs izcīnīs tiesības piedalīties Lielajā finālā, kurš risināsies sestdien, 12. maijā, Rīgas Centrālajā bibliotēkā. Finālā tiks noskaidrota viserudītākā un visveiksmīgākā komanda – letonika.lv konkursa uzvarētāja.

Konkursa galvenā balva – visai komandai ceļojums uz HEUREKA zinātnes pilsētiņu Somijā.

Kopā ar uzvarētāju komandu ceļojumā dosies arī konkursa aktīvākās bibliotēkas bibliotekārs(-e).

Lai veicas!!!

Konkursu rīko:

Valsts aģentūra „Kultūras informācijas sistēmas” un sabiedrība „Tilde”.

Komanda „Deksteri” – Krista Valpētere, Līva Svārane, Toms Valpetērs.

Skolotāju Antoniju Ozersku pieminot

23.02.1925. – 05.04.2007.

Veltījumā Krāslavas ģimnāzijas 80 gadu jubilejai A. Ozerska, 1946. gada ģimnāzijas absolvente, atceras arī savus darba gadus Ilūkstes 1. vidusskolā, kurā viņa sāka strādāt ar 1971. gada 15. februāri. Pakavēsimies arī mēs skolotājas A. Ozerskas atmiņās...

„Nebija jau viegli iejusties jaunajos dzīves apstākļos, jaunā priekšmeta mācīšanas procesā. Viss likās savāds, neierasts. Man tika ierādīta „dūmaina tumšstabiņa” skolas internātā, jo Ilūkstē bija ļoti sarežģīta dzīvokļu problēma. Nākošajā mācību gadā saņēmām komunālo dzīvokli kopā ar medmāsu – viena maza istabiņa viņai, otra tāda pati man, abām kopēja maza virtuvīte. Dzīvoklis ar pašobeli zem jumta atgādināja „baložu mitekli”.

Audzinašanās saņēmām 4. klases audzēkņus, kurus novadīju līdz vidusskolas izlaidumam. Protams, gadu gaitā tās sastāvs mainījās. Tā tika apvienota ar paralēlklasi, gan atkal sadalīta pēc pamatskolas pabeigšanas.

Es ar visu sparū metos darbā. Klasē centos organizēt interesantas pionieru sanāksmes, pavasarī organizēju ekskursiju uz Igauniju. Lielu uzmanību pievērsu krievu valodai – savam mācību priekšmetam. Atceros inspektori Krastu, kura, hospitējusi manu stundu, to pozitīvi novērtēja. Skolā vēlāk notika rajona mācību daļu vadītāju seminārs, veltīts krievu valodas mācīšanai nacionālajās skolās. Šajā priekšmetā paverās plašs darba lauks vecākajās klasēs, kur mācību programmā bija ietverti redzamākie krievu literatūras klasiķi. Man sagādāja lielu baudu analizēt viņu daiļdarbus oriģinālā valodā. Ar laiku sāku organizēt krievu rakstnieku jubilejas uzvedumus gan skolas pēcpusdienā sarīkojumos, gan plašākai publikai pieejamos literārajos vakaros.

Vienu gadu piedalījāties republikas organizētajā krievu valodas olimpiādē, kurā katram dalībniekam bija jāuzraksta kāds

sirdij tuvs monologs, jāiemācās izteiksmīgi tas norunāt (no galvas) un arī kāds dzejolis jānorunā izteiksmīgi. No maniem skolēniem šai olimpiādē piedalījās trīs skolēni, kuri mājās atgriezās ar spīdošu uzvaru.

Darba gaitā dažādās klasēs izveidojās skolēnu grupa, kura ar sevišķu interesi apguva krievu valodu un literatūru, uzrādot teicamas sekmes literatūras izpratnē, kā arī apliecinot noturīgas zināšanas rakstu darbos. Šie skolēni labprāt piedalījās mākslinieciskās pašdarbības pasākumos, kuri tika organizēti, lai atzīmētu kāda rakstnieka jubileju. Manos darba gados visai spožas bija pēcpusdienas, veltītas A. Puškina un Jeseņina daiļradei, kurās skolēni ar sajūsmu deklamēja minēto dzejnieku dzejoļus. Arī klausītāji nepalika vienaldzīgi pret minēto dižgaru poēziju, par ko liecināja viņu sacerējumi un pārrunās izteiktās domas.

Lai varētu kvalificēti un radoši mācīt krievu valodu, 1972. gadā no 13. jūnija līdz 5. jūlijam apmeklēju krievu valodas un literatūras 9.–11. klašu skolotāju kvalifikācijas celšanas kursus.

Rosīgu darbu izvērsu arī savas 4. b klases audzināšanā. Lielu uzmanību pievērsu mākslinieciskās pašdarbības sarīkojumiem, pārgājieniem, ekskursijām, kas parasti skolēniem ļoti patīk. Lai skolēni vasaras laikā neslaisītos bez darba, pavasarī viņi izgatavoja speciālas darba ceļazīmes vasaras sezonai (kur un kādā darbā strādās?), par ko rudenī vajadzēja atskaitīties. Mācību gada laikā gatavojāmos ekskursijām gan pa Latviju, gan Igauniju, gan Lietuvu. Lai ekskursija vasarā būtu interesanta, ziemā izvedām neklātienē ceļojumus pa tām vietām, kur paredzēta ekskursija vasarā. Pabeiguši 5. klasi, paceļojām pa Igauniju. Tallinā bija daudz kas interesants apskatāms. 6. klases noslēgumā devāmies ceļojumā pa Lietuvas skaistākajām vietām.

Skaistākais no visiem pasākumiem bija ekskursija pa Puškina dzīves vietām Puškina kalnos. Bijām Mihailovskojē, Trigorskā un Svjatogorskā. Savus iespaidus skolēni pēc ekskursijas izteica skaistajā aprakstā, ko izveidoja kolektīvi un noformēja atsevišķā albumā.

Pēc savas audzināmās klases izvadīšanas vēl vienu gadu strādāju Ilūkstes 1. vidusskolā, mācot krievu valodu, audzinot 5. klasi un strādājot ceturto klašu pagarinātajā dienas grupā. Pensijas vecums bija klāt, un es ar 1980. gada 28. augusta pavēli pēc pašas vēlēšanās tiku atbrīvota no darba Ilūkstes 1. vidusskolā.

Pensijas gados nesēdēju, rokas klēpī salikusi. No 1982. gada 1. septembra līdz 1991. gada 5. jūnijam ar pārtraukumiem strādāju gan Eglaines 8. gadīgajā skolā, mācot vācu valodu, latviešu valodu (krievu plūsmā), vienu gadu mācīju latviešu valodu Sventes vidusskolā, kur toreiz valdīja stipri izteikts prokrieviskais gars.

Sākot ar 1991. gadu pēc vecāku lūguma palīdzēju diviem Ilūkstes 2. vidusskolas skolēniem apgūt latviešu valodu, lai tie sekmīgāk varētu nokārtot izlaiduma eksāmenu. Līdztekus radās vairāki ģimenē krieviski runājoši bērni, kuri ar vecāku atbalstu vēlējās pāriet mācīties latviešu skolā, t. i., Ilūkstes 1. vidusskolā, lai veiksmīgāk apgūtu valsts valodu. Vairākiem mājaskolotājas lomā palīdzēju integrēties latviešu bērnu sabiedrībā, konsultējot tos gan latviešu valodā, literatūrā, gan angļu valodā un dabas mācībā.

Šo darbu pārtraucu tikai 2003. gada marta vidū.”

Ilūkstes 1. vidusskolas jubileju gaidot

Ilūkstes 1. vidusskola līdz 1938. gadam

Valsts Ilūkstes pamatskola. 1928. gads.

Ilūkstes Valsts ģimnāzija savu vēsturi sākusī 1921. gadā kā Subates pilsētas vidusskola. Tā darbojusies J.Lielauša privātajā namā Baznīcas ielā 36. Telpas bija pilnīgi nepiemērotas skolas vajadzībām. Vēlāk (1923./24.māc.g.) vidusskola pārvietota Tīrgus laukumā Nr.13/14 divās ēkās, kas piederēja pilsonim Zariņam (viena ēka mūra, otra koka). Arī šīs telpas, kaut gan plašākas, tomēr bija nepiemērotas. Lai gan valsts algoja skolotājus, tomēr pilsētai trūka līdzekļu, lai apmierinātu skolas pārējās vajadzības. Ar 1926.gadu vidusskolu pārņēma savā ziņā valsts (Subates valsts vidusskola), no šī laika skolas stāvoklis jutami uzlabojās. 1932. gada vasarā ar Izglītības ministrijas rīkojumu Subates Valsts ģimnāziju pārcēla uz Ilūksti un novietoja jaunuzceltās pamatskolas telpās, kuras pārbūvēja un remontēja, lai ģimnāzijai būtu vajadzīgās telpas.

Ilūkstes valsts pamatskolas celtniecība uzsākta 1925. gada jūlijā, bet 1926. gada 4. oktobrī skola jau sāka darbu jaunajā namā. 1926.gadā skolā strādāja 12 skolotāji, mācījās 11 paralēlklases, kurās bija 398 skolēni. Celtniecībai izlietoti 400 000 ķieģeļi. Skolas celtniecība izmaksājusi valstij 248398 latus. Arhitekts Blankenburgs veica darbus ar lielu lietpratību. Skolas ēkā bija visas ērtības, kādas var prasīt no modernas jaunlaiku celtnes: centrālā apkure, ūdensvads, dušas u.c.

Jaunā pamatskolas nama iesvētīšanas ceremonija notika 1927. gada 23. janvārī.

Ar 1932./33. mācību gadu ģimnāzija uzsāka savu darbību Ilūkstē (Ilūkstes Valsts ģimnāzija).

No 1921. gada 1. līdz 1922. gada 1. septembrim skolu vadīja direktors Pauls Lode, no 1922.gada līdz 1924.gadam – Leonīds Cenne, no 1924./25. līdz 1930./31.m.g. – Aleksandrs Viksne, no 1931./32.–1934./35.m.g. – Augusts Balodis, no 1934./35.m.g. līdz 1935. gada 14. maijam – direktors Kārlis Dāvis. No 1935. gada 15. maija līdz 1938. gadam ģimnāzijas direktors bija Jānis Rāzens.

Ģimnāzijai Subatē zemes nebija. Zeme ģimnāzijai piešķirta Ilūkstē 1936. gadā. Zemi piešķīris Ministru kabinets. Zemes kopplatība 3,852 ha.

1932./33. mācību gadā atsevišķā privātā namā tika iekārtota kopmītne un koptgalds 38 ģimnāzijas audzēkņiem (21 zēns un 17 meitenes). Telpas kopmītnē bija atvēlējuši Ilūkstes pilsētas pašvaldība. Kopmītnē audzēkņiem bija 14 istabas. Telpas tomēr kopmītnes vajadzībām nebija piemērotas. Koptgalds izdevumi segti ar audzēkņu iemaksām, gatavotas brokastis,

pusdienas un vakariņas. Audzēkņu iemaksa no 1932./33. līdz 1936./37. māc.g. ir bijis 21 lats. Attiecīgās maksas vietā ir bijis iespējams nodot arī produktus. Izglītības ministrija kopmītni arī no savas puses ir balstījusi, izsniedzama gadā 200–300 latus.

1928. gada 13. septembrī ģimnāziju apmeklēja Ministru prezidents P.Juraševskis, 1930. gada 28. aprīlī Skolu departamenta direktors K.Ozoliņš, Saeimas Izglītības komisija ar tās priekšsēdētāju L.Auseju. 1930. gada 17. jūlijā Saeimas Pašvaldības komisija, 1932. gadā Izglītības ministrs A.Čēniņš, 1933. gada maijā Ministru prezidents A.Bļodnieks,

1936. gada 24. augustā prezidents Kārlis Ulmanis.

Tautas vadonis Kārlis Ulmanis Ilūkstes ģimnāzijā 1936. gada 24. augustā.

1935. gada vasarā ģimnāzijas koris piedalījās Ilūkstes aprīņa dziesmu svētkos Asarē, 1936. gada vasarā ģimnāzijas koris piedalījās Ilūkstes aprīņa dziesmu svētkos Bebreņē, 1937. gada 20. februārī ģimnāzijas telpās LLK sarīkoja zemnieku dienu, kurā ģimnāzijas koris uzstājās ar vairākām kora dziesmām.

Materiālu sagatavoja Ilūkstes 1. vidusskolas vēstures skolotāja **Vita Anspoka**

Ilūkstiešiem jaunas grāmatas un internets par brīvu

Aizvadītais gads Ilūkstes pilsētas bibliotēkai bija ražīgs. Bibliotēkas lasītāji varēja lasīt daudz jaunu grāmatu, jo papildus pašvaldības piešķirtajiem līdzekļiem bibliotēka jaunu grāmatu iegādei piesaistīja Ls 1100.

Grāmatu iegādi bibliotēkai atbalstīja: a/s "Rietumu banka" un tās vadītājs Arkādijs Suharenko k-gs (Ls 300), a/s "Aizkraukles banka" un tās vadītājs Ernests Bernis k-gs (Ls 500), Kanādas Latviešu biedrība „Imanta”, tās vadītāja Diana Brunners k-dze (Ls 300), v/a „Eiropas Savienības Informācijas aģentūra”. Aktīvi grāmatu dāvinātāji bibliotēkai ir mūsu lasītāji.

Bibliotēka jau 5 gadus piedalās VKKF (Valsts Kultūrkapitāla fonda) izsludinātajā projektu konkursā „Jaunu grāmatu un citu izdevumu iegāde publiskajām bibliotēkām”. Arī 2006. gadā mēs piedalījāmies šajā konkursā ar savu izstrādāto projektu „Grāmata savu īsto vērtību atklāj tad, kad istā grāmata nonāk istā lasītāja rokās”, kas tika atbalstīts un visas novada bibliotēkas saņēma jaunas, interesantas un aktuālas grāmatas. Bibliotēkās šīs grāmatas varēja apskatīt Jauno grāmatu izstādēs, iepazīties grāmatu apskatos. Kopumā bibliotēka saņēma 65 grāmatas par summu Ls 287,78.

Vērtīgas grāmatas mēs saņēmām 5. Daugavpils rajona grāmatu svētkos, kas norisinājās Naujienē. Šos svētkus grāmatmīļiem organizē publiciste, rakstniece Biruta Eglīte, bibliotēka saņēma dāvanu karti Ls 70,00, kā arī dāvinājumus.

Bez tam divi sponsori a/s „SEB Unibanka” un SIA „Dati Exigent group” bibliotēkai uzdāvināja 5 lietotus datorus, kas

būs paredzēti bibliotēkas apmeklētājiem informācijas meklēšanai. Visi datori būs ar interneta pieslēgumu un tos varēs lietot bez maksas, jo no 2007. gada 1. janvāra visās valsts un pašvaldību bibliotēkās interneta pakalpojumi ir bez maksas, kā to paredz Bibliotēku likums. Interneta maksas tiks segtas no valsts budžeta.

Aicinām apmeklēt bibliotēku visus, kam nepieciešams atrast jebkādu informāciju. Īpaši aicināti ir skolēni, sākot no 8.klases. Nāciet uz bibliotēku – mēs jums palīdzēsim gan mācībās, gan rakstot projektus projektu nedēļā.

Interneta novada bibliotēkās var izmantot par brīvu

Sākot no 2007. gada 1. janvāra visās valsts un pašvaldību bibliotēkās interneta un datoru izmantošana ir par brīvu. To paredz arī Bibliotēku likums, kas nosaka, ka viens no valsts un pašvaldību bibliotēku īpašajiem pienākumiem ir nodrošināt bibliotēkas lietotājiem bezmaksas pieeju internetam un vispārpieejamiem elektroniskās informācijas resursiem, kā arī nodrošināt iespēju par brīvu izmantot datoru.

Pašvaldība varēs saņemt valsts mērķdotāciju, lai segtu izmaksas par internetu. Mērķdotācijas varēs izmaksāt, ņemot vērā veiksmīgo Gaismas tīkla projekta īstenošanu, Bila un Melindas Geitsu fonda un kompānijas „Microsoft Latvija” piešķirtos vairāk nekā 24 miljonus ASV dolāru Latvijas publisko bibliotēku attīstīšanai.

I.Valpētere, Ilūkstes pilsētas bibliotēkas vadītāja

LĪDZJŪTĪBA

*Tavas dzīves saule dzīsa,
Pārtrūka tavs dzīves ceļš.*

Ilūkstes novada dzimtsarakstu nodaļā reģistrēti aizsaulē aizgājušie:

• ilūkstieši:

Leonīds VAŅINS 15.04.1952. – 15.03.2007.
Leons KIRUKS 30.11.1952. – 14.03.2007.
Valentīna JAKUBENOKA 10.10.1925. – 19.03.2007.
Josifs KAŠKURS 15.04.1921. – 21.04.2007.

• bebreniete:

Marija TAMANE 01.04.1929. – 12.04.2007.

• pilskalnieši:

Veronika DRAŠKA 28.12.1926. – 14.03.2007.
Olga VALPĒTERE 19.07.1922. – 24.03.2007.
Anatolijs SALCEVIČS 26.03.1958. – 18.03.2007.
Erduards RIEKSTS 20.08.1926. – 03.04.2007.
Lūcija ŠARŠUNE 06.05.1940. – 15.04.2007.
Janīna RAČELE 05.02.1910. – 24.03.2007.

• šēderieši:

Jurijs TURKEVIČS 02.09.1977. – 23.01.2007.
Antons DROZDOVSKIS 26.10.1922. – 28.03.2007.
Marija GAIDAMAVIČE 26.05.1950. – 29.03.2007.
Antoņina OZERSKA 23.02.1925. – 05.04.2007.
Leonīds KAĻINS 07.03.1927.-15.03.2007.
Jānis ŠULTE 07.08.1948.- 17.04.2007.
Pjotrs NIKOLAJEVS 22.03.1934.- 22.04.2007.

Līdzjūtību tuviniekiem izsaka Ilūkstes novada dome

Apsveikumi

*Kā mākonīts zilganbalts,
kā augošs mēnestiņš ik gads.
Lai ļauj man izaugt pasaulē,
ar debess gaismu dvēselē.*

Ilūkstes novada dzimtsarakstu nodaļā ir reģistrēti bērniņi:

- ilūkstietis: **REINIS SAPA** 12.03.,
- bebrenietis: **RALFS ROBERTS ZĪBERGS** 20.03.,
- pilskalrietis: **JĀNIS BLEIVE** 09.03.,
- šēderietis: **ILMĀRS ŠERŠŅOVŠ** 25.03.

Ilūkstes novada dome sveic jaundzimušo bērniņu vecākus un vecvecākus!

Laihe toreiz vārtus vēra
Kad juns kāra šūpulīti.
Ver, Laimīte, šodien vārtus,
Kopā dzīvi iesākot.

17. aprīlī Ilūkstes novada
dzimtsarakstu nodaļā
laulību noslēdza

JŪLIJA DUNAJSKA

un

ILGARS BOROVŠKIS

Ilūkstes novada dome sveic jaunlaulātos!

*Katra diena ir diena,
lai atpūstos un sapņotu,
lai smietos un brīnītos,
lai runātu un klausītos,
lai priecātos un justos laimīgs,
katra diena ir diena, lai dzīvotu!*

Ilūkstes novada dome sveic maija mēnesī dzimušos jubilārus!

50 gadu dzīves jubilejā

- pilskalniešus: JĀNI BALTMANI, ANATOLIJU NIKIFOROVU,
STAŅISLAVU SMAGARU, VICTORU VELIČKO
- bebreniešus: STAŅISLAVU KURJAKINU, BRUNO VĀSULI
- šēderiešus: ANDRI BUTKEVIČU, VALIJU KRAUKLI,
JEĻENU ROMANOVSKU, VERU ZVIRBULI

60 gadu dzīves jubilejā

- šēderieti: JĀNI HĀNU

70 gadu dzīves jubilejā

- ilūkstiešus: HELĒNU ORBIDĀNI, ALFRĒDU STRUĻĢI
- pilskalniešus: TAIŠU BOIKO, PĀVELU HABALAŠVILI
- šēderiešus: ĒVALDU KOKAINI, VALENTĪNU LEZAŅINU,
AINU ŽEMAITI

80 gadu dzīves jubilejā

- ilūkstietī: MONIKU SOKOĻUKU
- šēderieti: ONU ŠARAŅINU

Ilūkstes novada informatīvais izdevums. Redkolēģijas locekļi: IRĒNA BOGDANOVA, EMMA MALAHOVSKA,
SKAIDRĪTE AZARSTARPE, INESE VUŠKĀNE UN ANTRA MARTINSONE.
Redkolēģijas adrese: Ilūkste, Brīvības iela 13, tālrunis 5462604 vai 5462371, e-pasts: dome@ilukste.lv
Par publicētajiem faktiem un skaitļiem atbild raksta autori.
Maketēšana un iespiešana SIA "Madonas poligrāfists" Tirāža – 500 eks.

